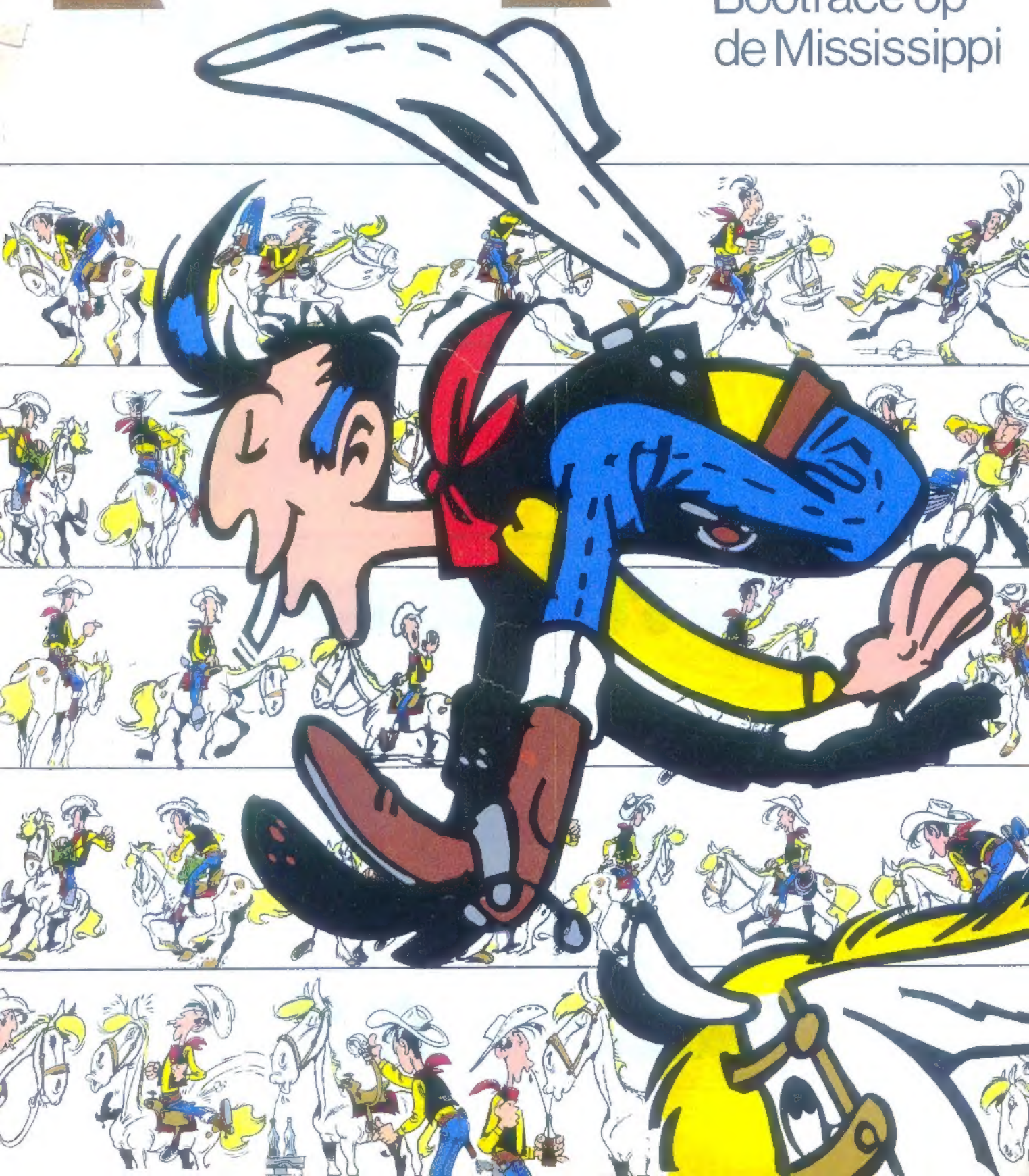

STRIPWEEKBLAD

POP

nr 50* 4/10 dec 1971
prijs 65 cent

NIEUW!
Lucky Luke
Boo-trace op
de Mississippi

**Deze
week:**

AFFICHE

**Shocking
Blue**

HOOFDREDACTEUR
Hetty Hagebeuk
CHEFREDACTEUR
Jan van Gelderen
REDACTIE
Jan de Rooy
Frits van der Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruijff
Marijke Scholten
Hans Keers

VASTE MEDEWERKERS

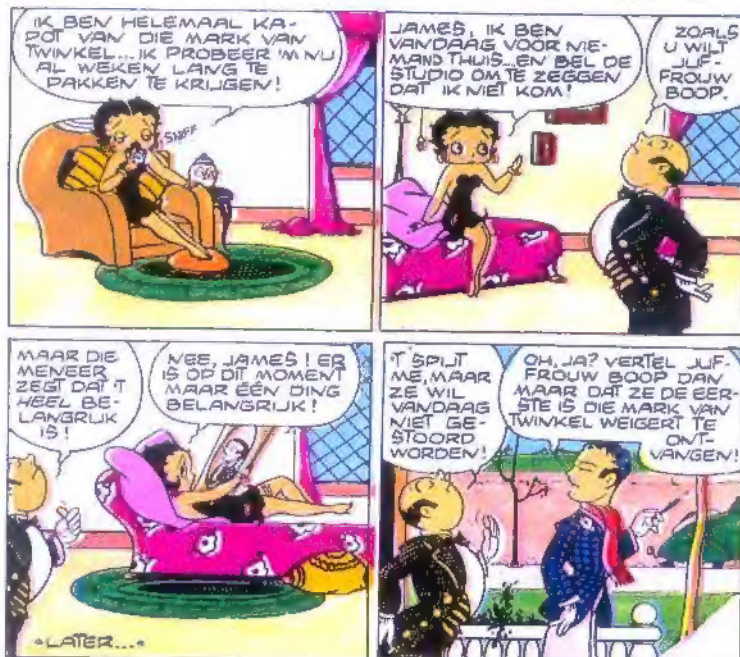
Hans Kresse
Dick Matena
Dino Attanasio
Richard Pakker
Anton Kuyten
Fred Jusing
John Bakker
Gideon Brugman
Jan Meulendijks
Chris Lukács
Henk Albers
Willy Lohmann
Yvan Delporte
Daan Jippes
Tonny Koot
Lo Hartog van Banda
Martin Lodewijk
Peter de Smet
Carl Hollander
Jos Looman
Jan Wesseling
Claude Vanheye
Rinus Wilms
Guus de Jong

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

**Post
voor**

BETTY BOOP

POSTBUS 497
AMSTERDAM
!

Zwammen

Ik ben het volkomen eens met Arno v. d. Naald (Pep 40), en niet met uw antwoord dat de Fiat 850 sport interessanter is dan de VW 1302. Er zijn vast een heleboel lezers die de VW interessanter vinden. Nico van Geylswijk moet niet zwammen, want Pep is steengoed. Vooral Asterix, Grote Pyr en Luc Orient. Wat mij betreft mogen Rosie Geur, Olivier Blunder en Peanuts er uit. En verder niets dan dank voor de tekening van Brainbox! Veel dank aan Peter de Smet dus.

Harry van Ruitter, Gouda

Oninteressant bij alle snelheden.

Kletsblad

Ik vind Pep een heel goed blad, maar bij Blunder staan veel te veel wolkjes met tekst. Als ik bij Blunder aangekomen ben, zie ik eerst een heleboel wit en dan zie ik hier en daar wat kleuren. Als Pep zo doorgaat, dan wordt het in plaats van een strijblad een kletsblad! Daarom vraag ik: wat meer strips en wat minder tekst.

Hans van Amesfoort, Haarlem

Die man heeft gewoon veel te zeggen.

pep

INHOUD

Strips	
Asterix en de Romeinse Lusthof	4
Luc Orient, Het woud van staal	6
Cocco Bill en de Billputters	8
Roodbaard, De schat	10
Alfred de Wees, 'n Hartedief is ook maar 'n dief	14
Peanuts	19
Engelbert	22
Dick Tracy, De terugkeer van Groovy	30
Mangas Coloradas, Woestijn van wraak	32
De Macaroni's, Chantage en voetbal	34
Mick Tangy, Gevaar op Mururoa	36
Olivier Blunder	42
Lucky Luke, De bootrace op de Mississippi	46
Informatie	
Jan Bols	20
PEPaffiche Shocking Blue	24
Shocking Blue	26
Satire	
PEPspotter Luilekkerland door George Mazure	23
PEPteam 2067	44
Kort verhaal	
De tegenstander door Quint	28
Toetje	
Puzzelen met Lucky Luke	18

Cijferplaten

Ik vind Pep een hartsikke goed blad. Het is leuk, spannend en leerzaam. Vooral Asterix en Lucky Luke vind ik goed. En mag het Pepteam er misschien meer in? Ook zou ik graag wat meer cijferplaten willen hebben.

Abel Slippens, Veghel

Als je met cijferplaten Pepplaten bedoelt, dan kan je je hart nog ophalen. Eens in de vier weken.

Graaien

Ik wil maar even zeggen dat ik Pep een bereblad vind. Olivier Blunder is wel het mooiste maar Asterix en Lucky Luke zijn ook eindeloos. M'n vader graaft me altijd de Pep uit mijn handen want hij moet direct Lucky Luke lezen. 'n Sof, hoor! Ik heb niets op Pep aan te merken, alleen wilde ik weten of Santana er nog in komt.

Jan van Maren, Nieuwaal

Santana in Pep 45.

Dom

Ik vind Walter Bruin in Pep 41 dommer dan dom. Hij schreef dat Theo Weijte een dom ventje was omdat hij een uithaler van een buitenlands voetbalelftal wilde. Zelf vraagt hij een uithaler van Ove Kindvall. Dat vind ik dom, want wie vraagt er nu om een uithaler van een buitenlandse voetballer? Zou u misschien een uithaler kunnen plaatsen van Lex Schoenmaker of een andere speler van Feyenoord?

Theo Slingerland, Rotterdam

Hij bedoelde buitenlanders die in Holland hebben gevoetbald en toen weer in het buitenland zijn gaan voetballen. Geëmigreerde immigranten zogezegd.

OPLOSSING PUZZEL PEP 49

Wezen heeft van velen wat te vreezen. Maar het is niet te weerleggen, dat je van hem kunt zeggen: Hij is het beste onderwezen.

ENGELBERT

volgende week:

UGAKI

DE SAMOERAI

PEP, Uitgeverij van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementenprijs voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag geruime verstrekt. Losse nummers 55 cent.

Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings-acceptatiekaart toegezonden. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan hij desgewenst voor toezending van stortings-acceptatiekaarten zorgen.

Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: Voor abonnees van wederverkoper: Pep, Postbus 497, Amsterdam,

telefoon 020 - 72 97 85. Voor postabonnees: Pep, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023 - 31 92 03. **OVERIGE VRAGEN EN MEDEDELINGEN:** Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72 97 85.

Adreswijziging: s.v.p. drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.

Advortentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020 - 44 37 44.

Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefolio. **Agency for Canada:** Dutch Magazine and Book Import Co., Whitby.

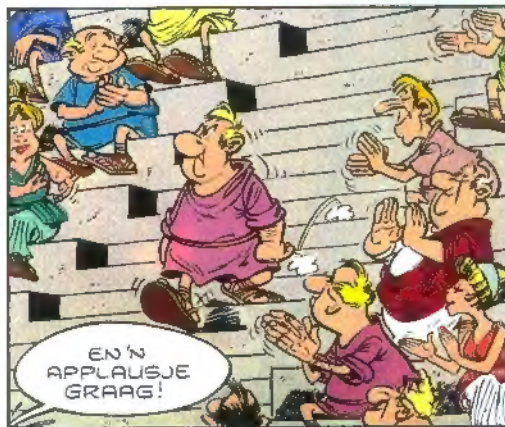
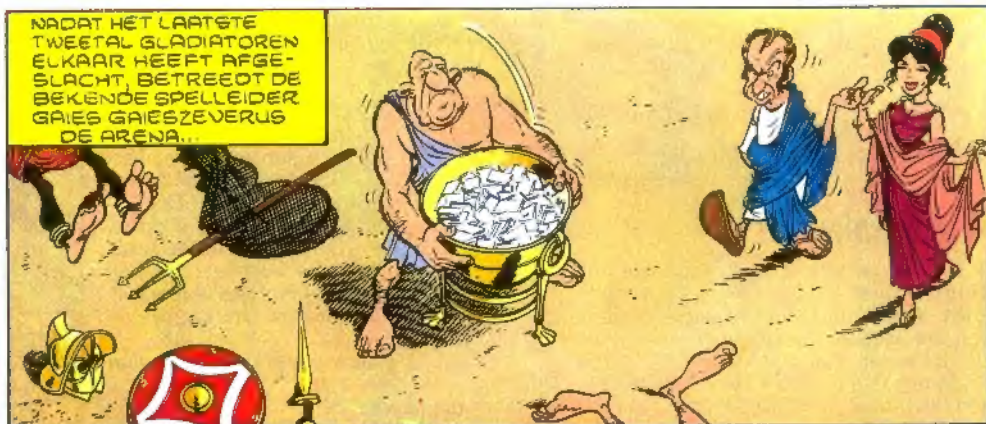
Asterix

TEKST:
GOSCINNY

TEKENINGEN:
UDERZO

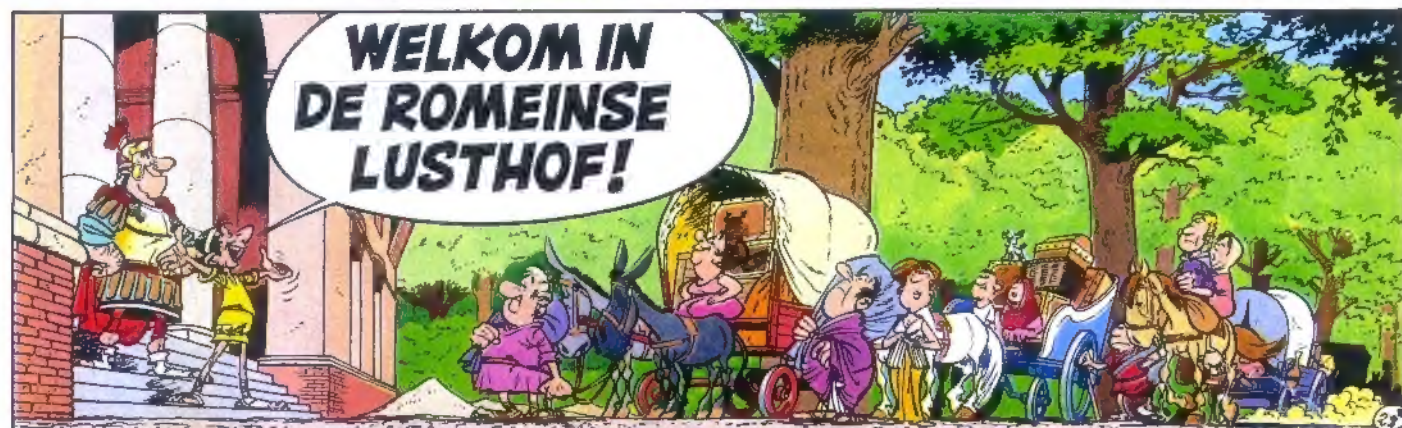
VERTALING:
FRITS VAN
DER HEIDE

en de

romeinse Lusthof

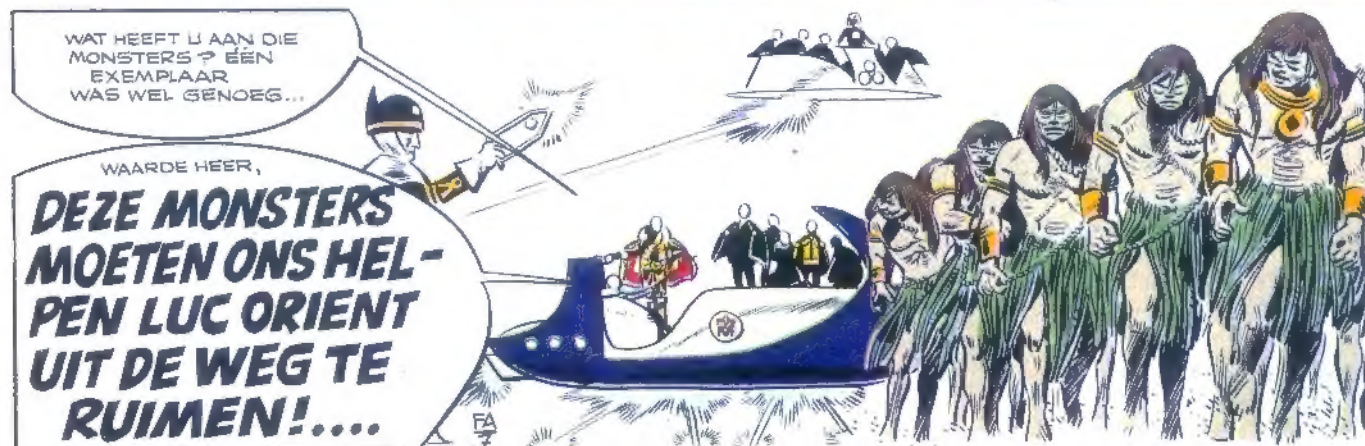
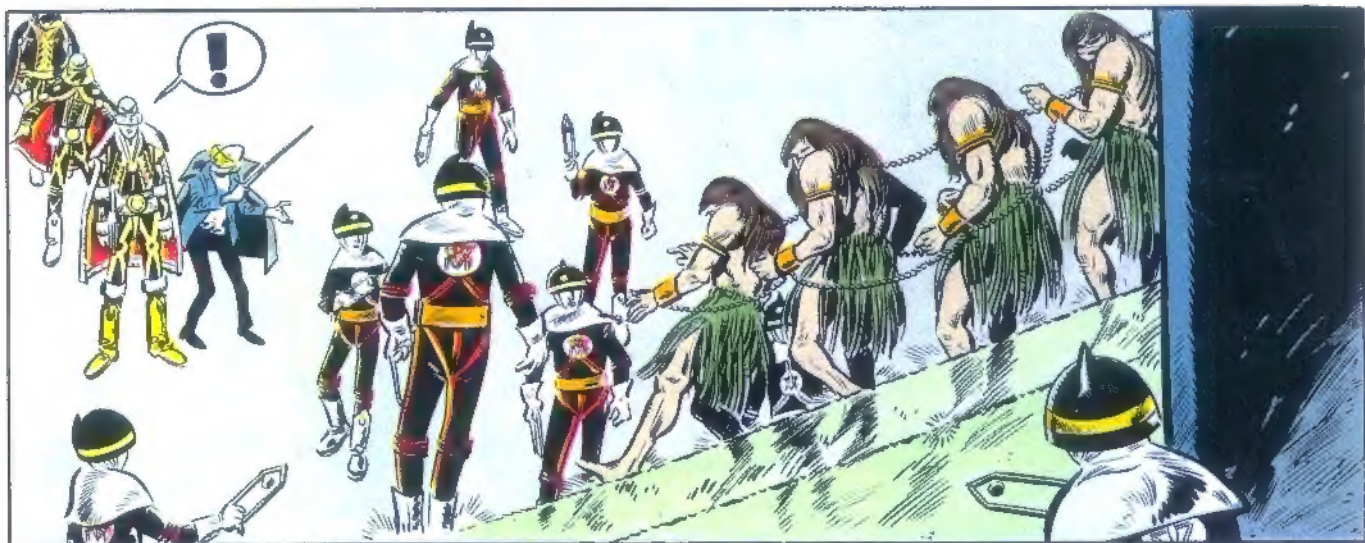
In het Circus Maximus te Rome wordt een grote loterij georganiseerd. De hoofdprijs: gratis verblijf in de Romeinse Lusthof in Gallia...

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

DOOR: EDDY PAAPE
EN: GREG
VERTALING: JAN DE ROOIJ

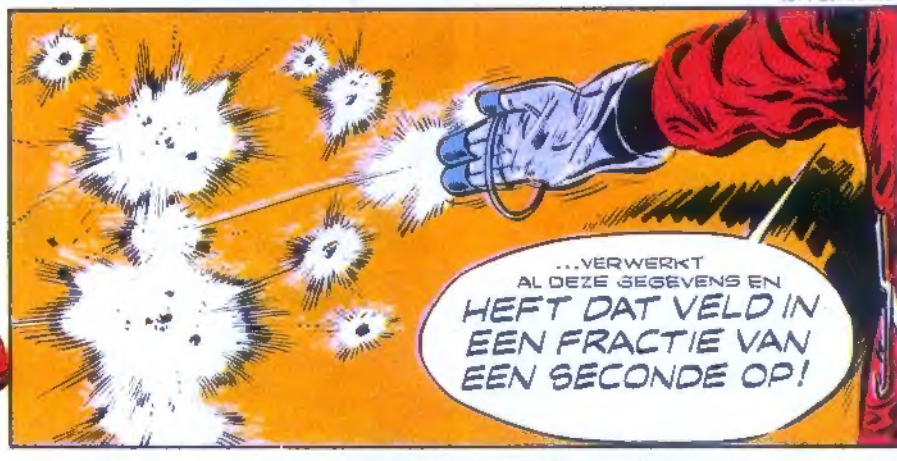

HET WOUD VAN STAAL

Julius Argos zal Sectan bijstaan in diens strijd tegen de bevrijdingsbeweging op Terango. Dat belooft niet veel goeds...

1971 Ed Lombard

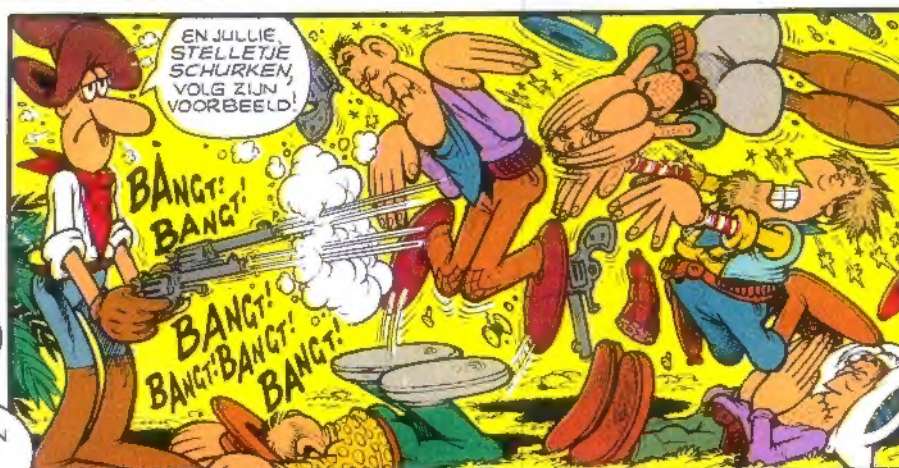
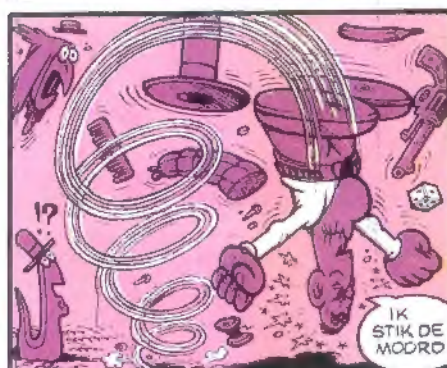
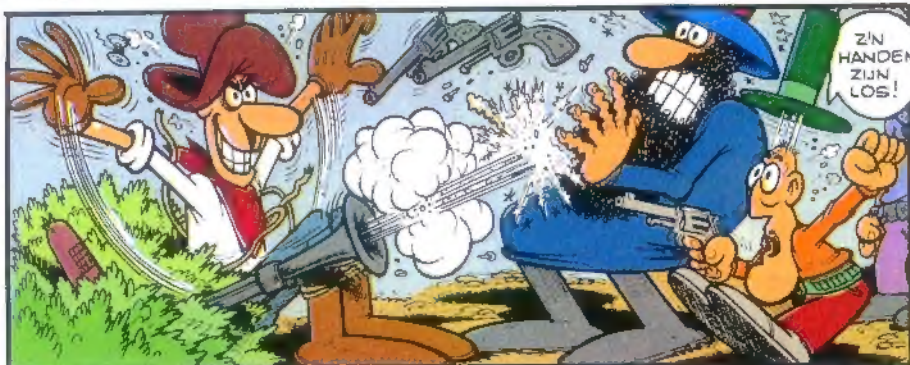

DIT WAPEN KAN NIETS UITRICHTEN TEGEN DE WEZENS VAN DE AARDE. DAAR KAN DE VUURVUIST GEEN ANALYSE VAN MAKEN... DAAROM WILDE SECTAN EEN BONDGENOOT VAN DE PIANEET YDAGH-SOR. ARGOS WEEET ZEKER EEN MIDDELTJE OM LUC ORIËNT EN ZIJN VRIENDEN TE Vernietigen!

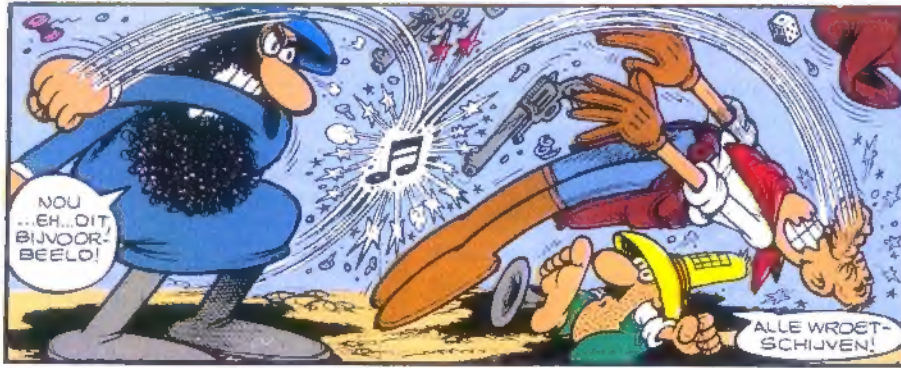
WORDT VERVOLGD

JACOVITTI: COCCO BILL

WE ZULLEN PROBEREN EVEN IN HET KORT TE VERTELLEN WAT ER ALLEMAAL IS GEBEURD. JULLIE WETEN NATUURLIJK NOG WEL DAT ER EEN VETE BESTAAT TUSSEN DE BENDE VAN MAMA EN DE MAC MACISTS. DE MAC MACISTS ZIJN VREEDZAME VARKENSFOKKERS, MAMA IS EEN GEWETENLOZE SCHURK. COCCO BILL HEEFT ZICH AANGESLOTEN BIJ DE KLEINE MAC MACISTS EN HEEFT AL MENIG GEDUCHT WAPENFEIT OP ZIJN NAAM GEBRACHT. MAAR MAMA IS NIET BIJ DE PAKKEN NEER GAAN ZITTEN, INTEGENDEEL, OP SLINKSE WIJZE HEEFT HIJ COCCO BILL IN DE VAL GELOKT EN STAAT NU OP HET PUNT HEM MET BEHULP VAN ZIJN MEDE-BENDELEDEN VOOR EENS EN ALTIJD UIT DE WEG TE RUIMEN...

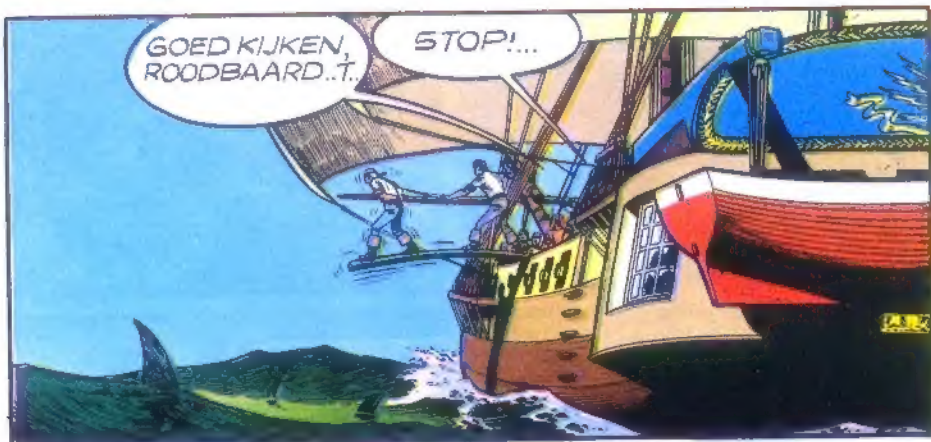
de BILLIPUTTERS

© Corriere dei Piccoli Milano 1971

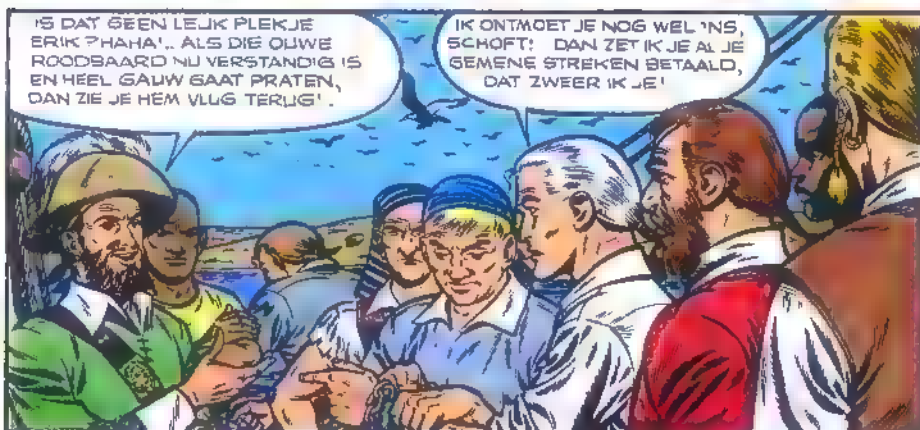
Roodbaard

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: HUBINON
VERTALING: JAN DE ROOIJ

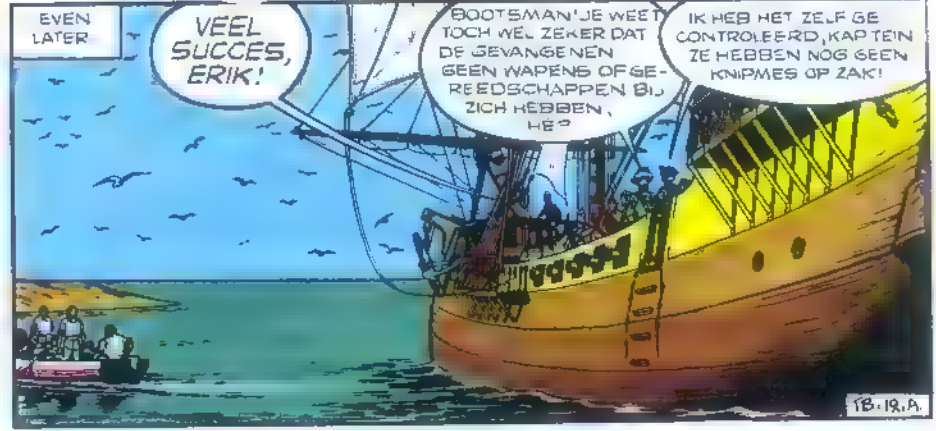

DE SCHAT

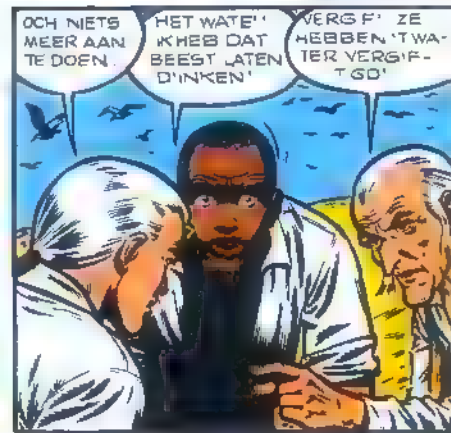
Roodbaard mag kiezen: zijn vijand Stark-le-Noir vertellen waar hij zijn schat begraven heeft, of Erik laten vermoorden

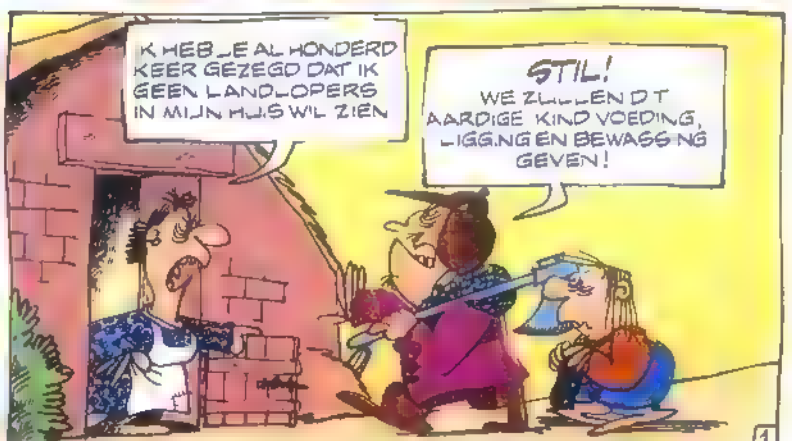
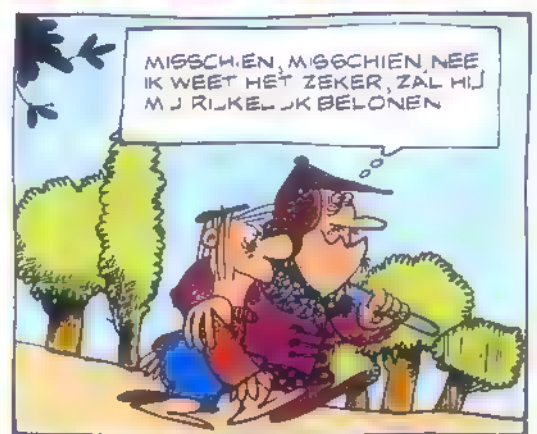
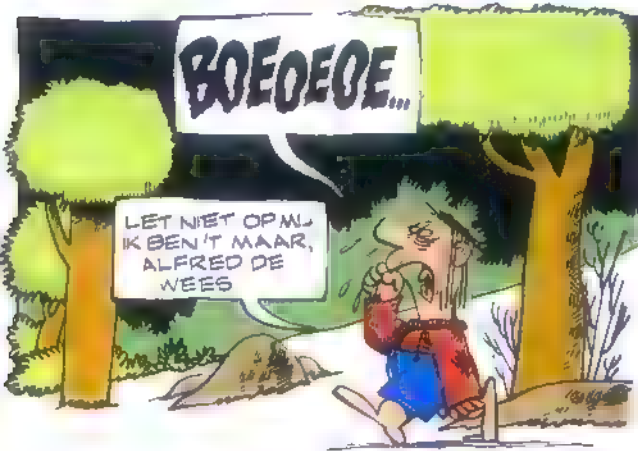
Roodbaard

DE SCHIAT

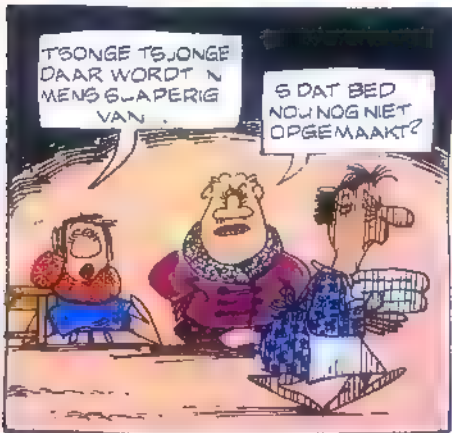
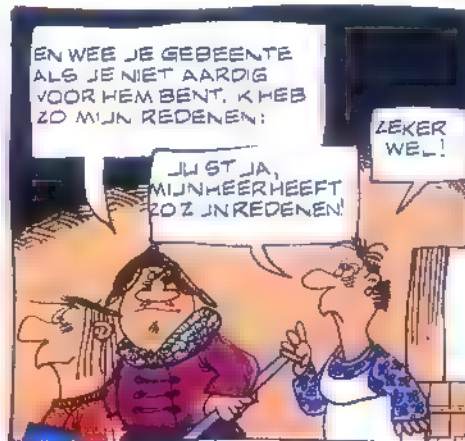

ALFRED DE WEEES

'n hartedief is ook maar 'n dief

TEKST: Y. DELPORTE EN C. BRETECHER TEKENINGEN: CLAIR BRETECHER

ALFRED DE WEEES

IK KAN NIETS TERUGDOEN VOOR AL DAT ETEN, DRINKEN EN SLAPEN. HIJ WIL DAT IK ZIJN VROUW IN EEN PRINSES VERANDER. WAAROM? ONBEGRIPELIJK.

IN IEDER GEVAL ZIT IK GOED.

.. EN DAN ZIJN ER NOG DIE ZICH NIET GENEKEN OM IN MIJN BED TE SLAPEN. OVER MIJN RELMATIEK PRATEN ZE NIET.

EN DAN VERWONDEREN ZE ZICH NOG DAT IK NIET MEER DAT PERZ KNUIDJE VAN VROEGER HEB EN LOOP TE WAGGELEN ALS EEN GANS EN OH ..PFFF.

EN MIJN HAREN, WAT DENK JE DAARVAN? IK HEB ZELFS GEEN TIJD OM ZE TE KAMMEN.

HMMM.. TSJA..

EH IK ZOU UW HAAR EEN TEERWASSING KUNNEN GEVEN EN DAARNA EEN SPOELING MET EEN AFTREKSEL VAN MIRRETAKKEN.. IK NOEM MAAR WAT...

EN DAN HEEFT U WEER NET ZO 'N HOOFDJE ALS OP UW DERTIGSTE.

IK BEN DERTIG, VLEGEL.

MAAR HET IS NATUURLIJK GEEN GEKKE IDEE WASSEN EN SPOELEN.

EN DAN KNIPT ER GELUK EVEN EEN MODELLETJE N. WAT DENKT U VAN COLPE MIREILLE?

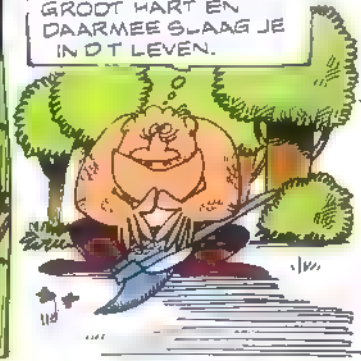

ONDER-TUSSEN

IK BEN BENIEUWD WAT-IE VOOR ME OP 'T VLUURHEEFT STAAN.

PAPPA HEEFT HET ME AL GEZEGD. MATHIEU, ZEI-IE, JE HEBT EEN GROOT HART EN DAARMEE SLAAG JE IN DIT LEVEN.

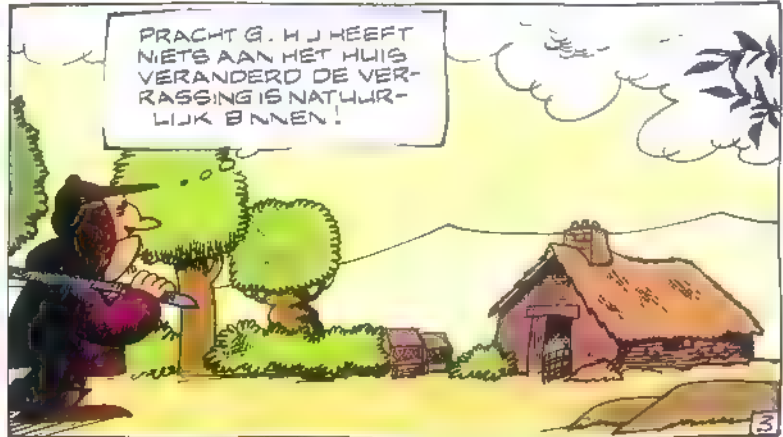
O, WAT BEN IK ONGEDULDIG.. IK HOEF ERMEE OP VOOR VANDAAG!

VANDAAG?! IK HOEF NOOIT MEER TE HAKKEN!

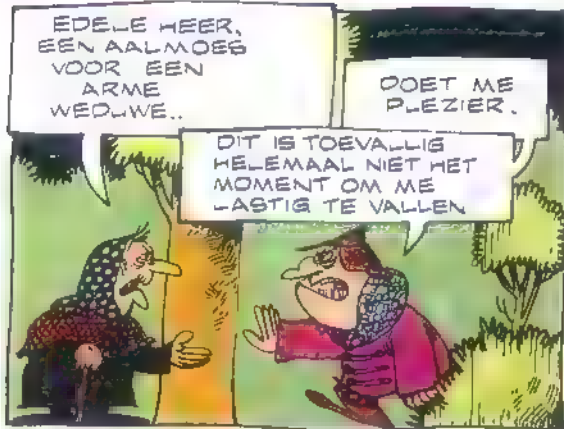
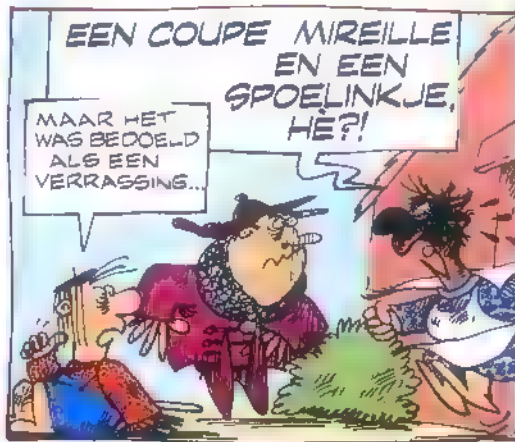
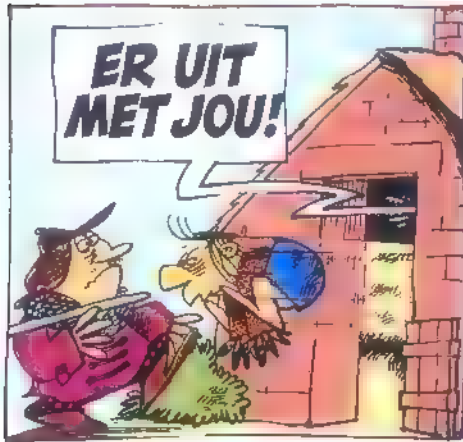
JOECHEDIE JOECHEDIE

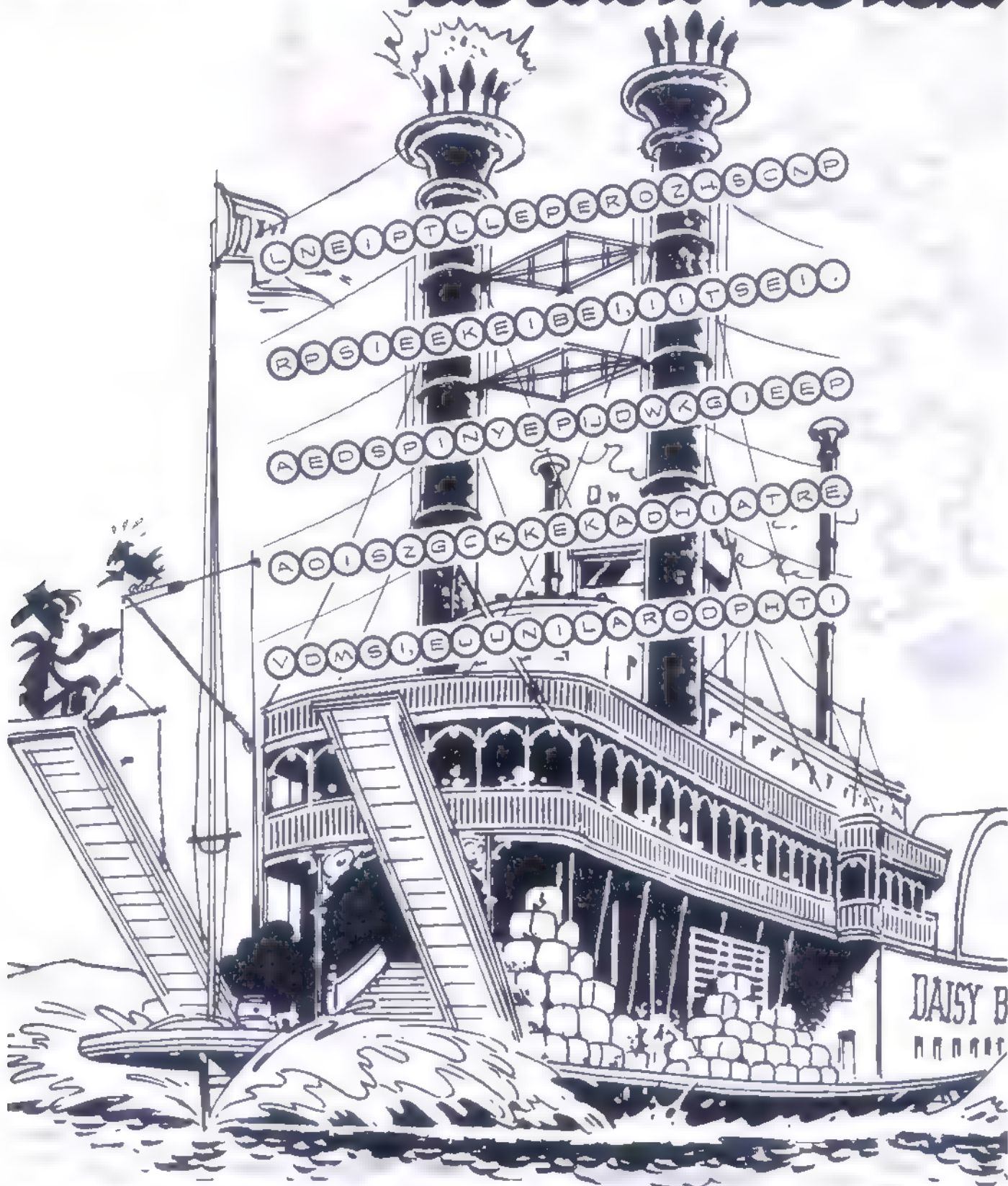
PRACHTIG. HIJ HEEFT NIETS AAN HET HUIS VERANDERT DE VERASSING IS NATUURLIJK BINNEN!

'n hartedief is ook maar 'n dief

puzzelen met **LUCKY LUKE**

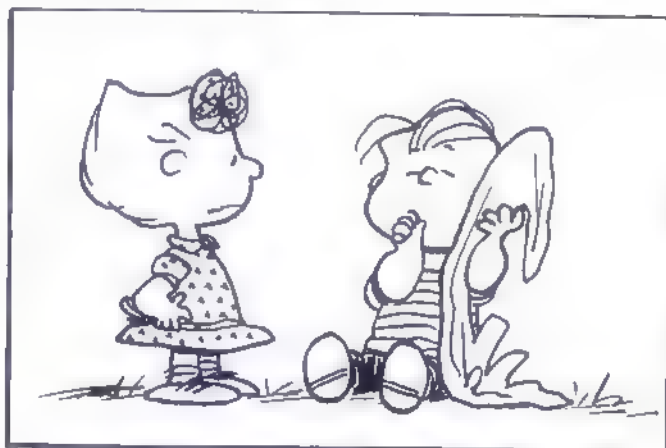
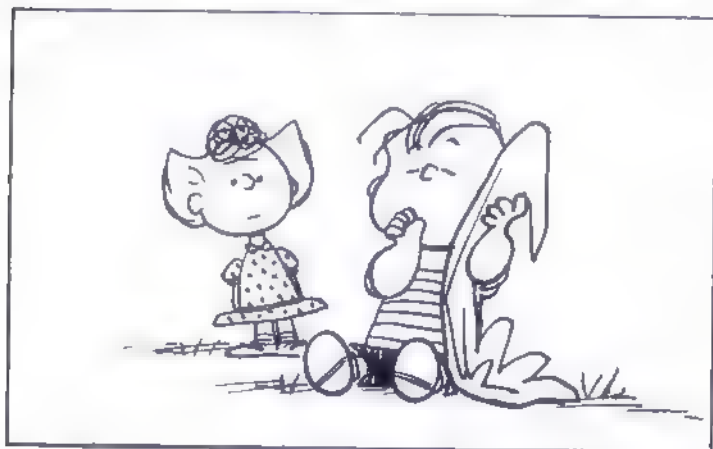
AAN BOORD VAN DE BOOT KOM JE VAN ALLES TEGEN. HIER LUCKY LUKE DIE MET EEN HIPPE VOGEL CONVERGEERT. WAT DE HIPPE KWIJT WOU, KUN JE OP DE VOLGENDE MANIER ONTDEKKEN. TUSSEN DE SCHEEPSMASTEN ZIE JE VIJF RIJEN MET LETTERS. VERWISSEL DE RIJEN ONDERLING ZODANIG DAT DE LETTERS PRECIES ONDER ELKAAR KOMEN TE STAAN EN JE VAN BOVEN NAAR BENEDEN, RIJ TJE VOOR RIJ TJE GELEZEN, DE GEVRAAGDE TEKST ZET.

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

DEE JAN MELLENLICKS SAMENSTELLING. HENK ALBERS

PEANUTS

DOOR
SCHULZ

BESTE PRESTATIES
JAN BOLS
500 meter: 40,0 sec.
1000 meter: 1.20,4 min.
1500 meter: 2.02,0 min.
3000 meter: 4.15,7 min.
5000 meter: 7.14,7 min.
10000 meter: 15.11,1 min.

Het afgelopen schaatsjaar is voor de Hoogeveener Jan Bols teleurstellend geëindigd, terwijl het zo veelbelovend begon. Vooral de Noren verwachtten veel van de 27-jarige Drent. Verwachtingen die ze baseerden op de spectaculaire vooruitgang die Bols, van oorsprong een stayer op de sprint boekte. Zijn persoonlijke record op de 500 meter had „Bolsie“ maar liefst met bijna een volle seconde omlaag gedrukt. De sukkelaar op de korte afstand was een fel sprintertje geworden. Bij de Nederlandse kampioenschappen in Amsterdam zette die ontwikkeling zich voort. De tijd van 41.8 die Bols voor zich liet afdrukken mocht er wezen en was maar weinig slechter dan die van Ard Schenk, toch een sprinter bij uitstek. De 10.000 meter leverde helemaal een verrassende ontknoping op. Ard Schenk die de nuchtere noorderling de leiding liet nemen, werd geplaagd door een braam op één van zijn schaatsen, wat hem uiteindelijk een ronde achterstand bezorgde en Bols de Nederlandse titel.

Ook de Europese kampioenschappen in Heerenveen begonnen veelbelovend voor de vechter uit Hoogeveen. Op de 500 meter legde Bols weer beslag op een tweede plaats achter Schenk. De 5000 meter werd echter een grote teleurstelling. Op het rechte eind van het kruisingsvlak reed de Nederlandse kampioen steeds vlak langs de tribunes om de storm en regen zo veel mogelijk te ontwijken. De 7.43.9 waarop hij de klokken na deze rit liet stilstaan, bleek goed voor een tweede plaats en de leiding in het klassement na twee afstanden. Een formidabele prestatie dus. Maar dan breekt de hel los. Als de meeste mensen de tribunes hebben verlaten, maakt hoofdscheidsrechter Henny Roos bekend dat Bols is gediskwalificeerd. De keiharde reglementen sluiten hem van verdere deelneming uit omdat hij heeft vergeten te kruisen

en dus twee buitenbochten extra heeft gereden. De klap die Bols die dag moest incasseren, is hij het afgelopen seizoen niet meer te boven gekomen. Op de wereldkampioenschappen in Gotenburg bijvoorbeeld stelde hij met zijn zesde plaats danig teleur. Het komende schaatsjaar moet Bols aan de top brengen. Als we hem in zijn sportzaak in Hoogeveen treffen (na anderhalf uur op hem te hebben gewacht) blijkt dat hij weer in zelfvertrouwen heeft gewonnen. „M'n conditie is voortreffelijk. En dat moet ook wel want vanaf mei zijn we nu al weer aan het trainen. Waar die training uit bestaat? Nou, voornamelijk uit hardlopen en imitatie-schaatsen, dat doen we elke zaterdag in Soesterberg onder leiding van Leen Pfrommer, de coach van de kernploeg.“

Pep: Kun je met Pfrommer goed opschieten?

Bols: „Ik ben het vaak genoeg niet met hem eens, maar dan praten we erover en zoeken naar een oplossing. Met de vorige coach De Graaf kon ik niet zo goed overweg. We lagen elkaar niet zo.“

Pep: De KNSB heeft ervoor gezorgd dat de kernploeg pas op 26 december naar een trainingskamp in Davos gaat. Tot die datum zouden jullie in Heerenveen moeten trainen. Vind je het niet vervelend om tot die tijd steeds tegen je kamergenoten te rijden?

Bols: „Ja, dat vind ik zeker vervelend. Ik voor mij zou graag een week eerder naar Zwitserland gaan. Maar dat zit er niet in, want de KNSB schijnt met financiële moeilijkheden te kampen hebben. In Davos (hier vinden de Europese kampioenschappen plaats, Pep) dat op een hoogte van 1500 meter ligt, is het de eerste week altijd erg moeilijk rijden. Aan dat hoogteverschil wen je niet direct. Al met al schijnen we toch nog zo'n drie weken in Davos te trainen. En dat moet, dacht ik, voldoende zijn om

goed voorbereid aan de start te verschijnen.“

Pep: Hecht je meer waarde aan de Olympische Spelen dan aan de wereldkampioenschappen?

Bols: „De Olympische Spelen is voor de specialist. Daarom zal ik waarschijnlijk alleen op de 5 en 10 kilometer starten. Kijk, als je de wereldkampioenschappen op je naam hebt gezet, ben je allround. Nee, het winnen van die kampioenschappen is voor mij het absolute einde. Misschien lukt het nog wel eens, maar dan moet het wel op de sprint meezitten.“

Pep: Zou je als stayer nooit op de 500 meter kunnen excelleren?

Bols: „Nee, dat is onmogelijk. Door veel op de korte afstand te oefenen, kun je wel betere tijden gaan rijden. Maar een echte sprinter, nee, dat word je nooit. Dat schijnt trouwens aan je spiergestel te liggen.“

Pep: Combineer je de schaatssport nog steeds met de wielrennerij?

Bols: „Van mei tot augustus fiets ik nog mee bij de amateurs, wat in overleg met de schaatsbond gebeurt. Toch preferer ik het schaatzen boven het wielrennen. hoor. Die smalle ijertjes zijn het wel voor mij.“

BELANGRIJKE SCHAATSDATA 1972

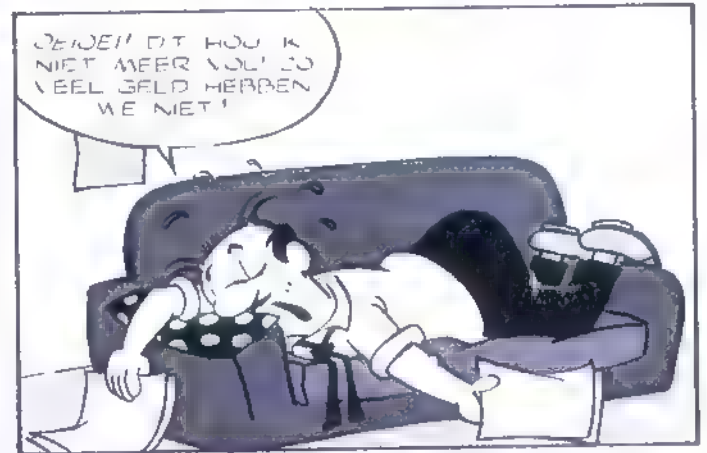
8 en 9 januari Deventer: Nederlandse A-kampioenschappen dames en heren.
15 en 16 januari Inzell: Europese kampioenschappen dames.
22 en 23 januari Davos: Europese kampioenschappen heren.
4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 en 12 februari Sapporo: Olympische Spelen dames en heren.
19 en 20 februari Oslo: Wereldkampioenschappen heren.
26 en 27 februari Gotenburg: Wereldkampioenschappen sprint dames en heren.
4 en 5 maart Heerenveen: Wereldkampioenschappen dames.

tekening: Willy Lohmann

JAN BOLS

tekst: Jan de Rooij

Engelbert

© P.B. 1971

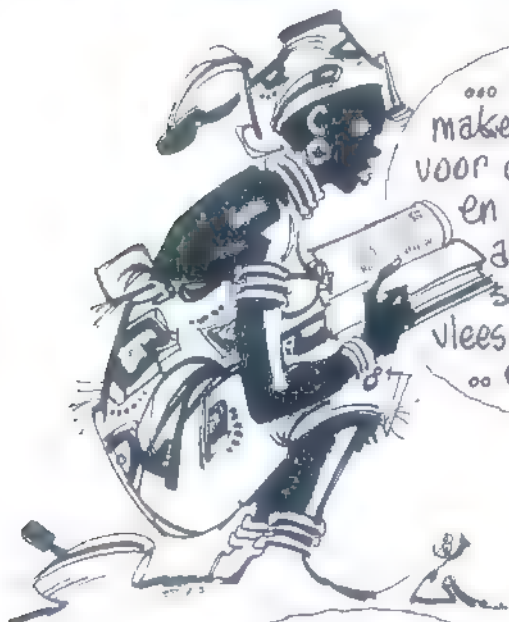
Door
George
Mazure

In 'n land
hier heel ver vandaan
daar eten de mensen zo-
veel... en ze worden zo dik
... dat ze pilletjes moeten
nemen om weer ma-
ger te worden.

... en daar
maken ze zelfs
voor de hondjes
en poesjes het
allerfijnste voed-
sel, met echt
vlees... en vis...
... en kip...

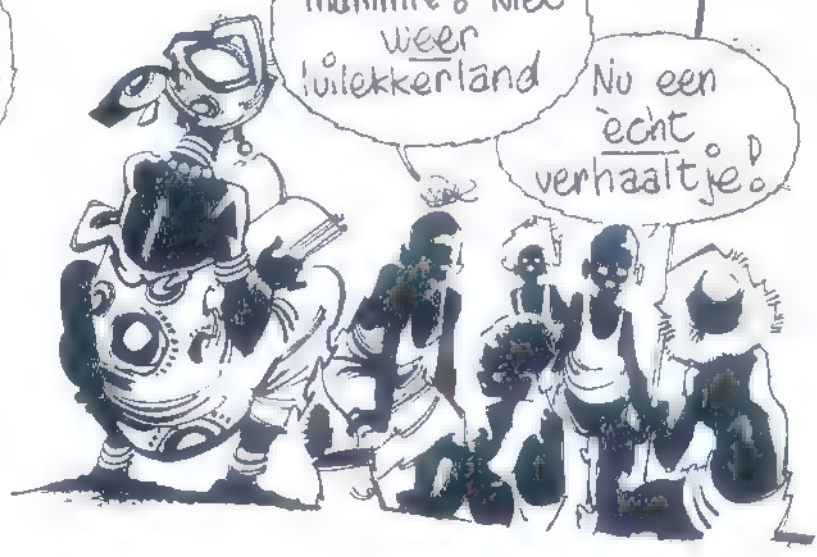
... en daar
mogen de kin-
deren zo ver-
schrikkelijk
veel snoepen
dat ze er slechte
tanden van
krijgen...

... en daar
hangt zoveel fruit
aan de bomen, dat ze
het gewoon niet op kun-
nen... en het laten
verrotten...

Hè nee,
mammie! Niet
weer
uilekkerland

Nu een
echt
verhaaltje.

SHOCKING HORRIBLE

Takening Peter de Smet

pep
affiche

Tekst:
Jan de Rooij

Shocking Blue

Foto's
Ronnie Hertz

Cor van der Beek

Robbie van Leeuwen

Henk Smitskamp

Mariska Veres

DISCOGRAFIE

ELPEES *Shocking Blue At Home,
Scorpio's Dance;
Shocking Blue's Third Album,
Shocking Blue (verzamelpeel)*

SINGLES *Lucy Brown Is Back In Town
Send Me A Postcard;
Long And Lonesome Road;*

*Venus
Mighty Joe;
Never Marry A Railroad Man;*

*Hello Darkness
Shocking You
Blossom Lady*

Eindelijk is er dan weer eens een nummer van Shocking Blue in Amerika uitgebracht. Serenade, een compositie die van de elpee Shocking Blue's Third Album getrokken werd en in ons land niet op single is gezet, zal de Haagse formatie weer aan de top van de diverse hitlijsten die de States rijk is, moeten brengen. Waarom moesten de Amerikanen zo lang op een single wachten? Shocking Blue's manager Cees van Leeuwen was na enige aandrang best bereid ons een antwoord op die brandende vraag te geven.

Van Leeuwen: „We hadden moeilijkheden van financiële aard met Colossus, de maatschappij die daar onze platen uitbracht. Ondanks de drie hits die Colossus met Nederlandse groepen maakte (Venus van Shocking Blue, Ma Belle Amie van de Tee-Set en Little Green Bag van de George Baker Selection) ging het dit bedrijf niet voor de wind. Never Marry A Railroad Man, de laatste single, hebben we halverwege terug moeten trekken. Sinds een paar maanden zitten we nu bij Buddah, de maatschappij van Melanie en de Edwin Hawkins Singers. Waarom we Serenade en niet Blossom Lady (laatste Nederlandse hit-single) hebben uitgebracht? Nou, dat was de wens van Neil Bogard, de hitmaker van Buddah. En aan die man kun je dat met een gerust hart over laten. Hij weet precies wat de Yanks wel of niet pruisen.”

In ons land treden Mariška Veres (zang), Robbie van Leeuwen (sologitaar), Henk Smitskamp (gitaar) en Cor van der Beek (drums) nauwelijks meer op. De vier maken alleen nog maar tours, meerdaagse toernee's door verschillende landen. De laatste rondreis, die door Japan, is een groot succes geworden. In het land met de op één na grootste platenmarkt ter wereld, werd elke avond voor zo'n vierduizend toeschouwers opgetreden. Cees van Leeuwen: „De Japanners zijn gek op Shocking Blue. In de polls van de muziekbladen stonden we na Creedence Clearwater Revival op de tweede plaats. De singleverkoop loopt er trouwens ook naar wens. Van Never Marry A Railroad Man werden 800.000 en van Venus 600.000 exemplaren omgezet. Dat tikt lekker aan. In februari gaan we dan ook weer voor drieneenhalf week naar Japan. Je moet die jongens te vriend houden.”

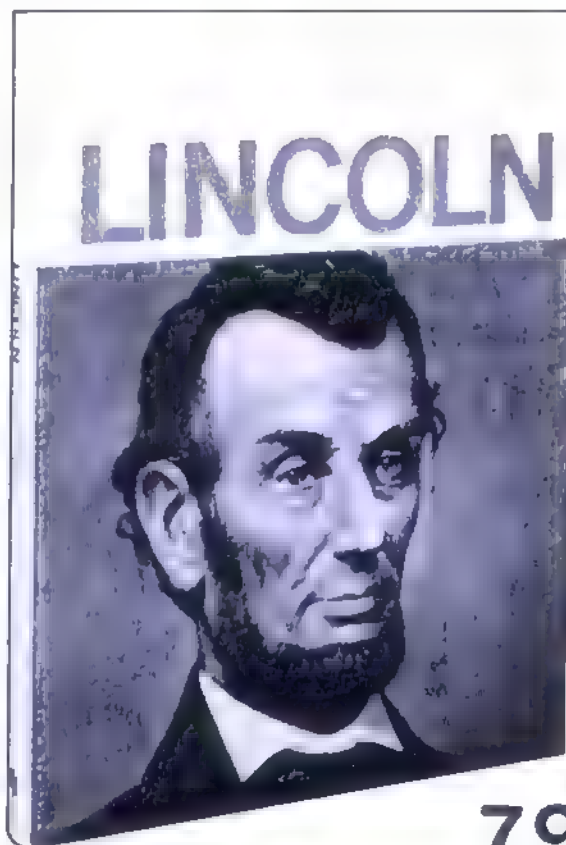
De grote man van de Shocking Blue is de 27-jarige Robbie van Leeuwen. In 1964 deed hij voor het eerst in de muziekwereld van zich spreken door lid te worden van The Motions, een topgroep in die tijd. Voor deze formatie schreef Robbie vijf goed verkopende hits waaronder Wasted Words (een hommage aan Martin Luther King), Why Don't You Take It en Every Step I Take. Singles die de al wat oudere popiefhebber met weemoed zullen vervullen. Zo tegen het einde van 1966 verliet Robbie The Motions omdat zijn muzikale opvattingen nogal gingen afwijken van de ideeën van de rest van de groep. Maar na acht maanden stond hij (augustus 1967) weer op de planken. Dit keer met de Shocking Blue, die toen verder nog bestond uit Klaasje van der Wal (basgitaar), Cor van der Beek (drums) en Fred de Wilde (zang). Na een geflopte single moest Fred het veld ruimen voor de beeldschone Mariška Veres. Een meisje dat niet alleen mooi stond te zijn, maar nog aardig kon zingen ook. Zo aardig dat er van Venus zonder enige moeite drie miljoen schijven aan de man konden worden gebracht. Dankzij dit nummer rinkelde de kassa nog steeds ononderbroken voor Robbie, die nu eenmaal de meeste centjes mag opstrijken. Van deze centjes heeft hij in Assebroek, een plaatsje even buiten het Belgische Brugge, een comfortabele villa met een hectare grond erbij gekocht, waar hij in alle rust kan componeren en fanmail beantwoorden. En de brieven van enthousiaste bewonderaars stromen nog steeds bij honderden binnen. Het vermelden van Shocking Blue's correspondentieadres in het Franse popblad Salut les Copains leverde onlangs in één week 1180 brieven op Jaja.

Inmiddels heeft Shocking Blue een drastische bezettingswijziging ondergaan. Bassist Klaasje van der Wal werd na vier jaar trouwe dienst aan de dijk gezet en vervangen door Henk Smitskamp van de Sandy Coast. Over de reden van Klaasje's vertrek wordt het stilzwijgen bewaard. Popinsiders wisten ons echter te melden dat Klaasje de gewoonte had erg lang en diep in het glasje te kijken. Te diep naar de zln van manager Cees van Leeuwen die ons verder vanzelfsprekend geen bijzonderheden wenste te verstrekken. Niet zo goed voor het image van de groep weet je.

Oh ja, dan vergaten we je nog bijna te vertellen dat er momenteel door cineast Jan Keizer een 25 minuten durende film over de Shocking Blue gemaakt wordt. Het is maar dat je het weet.

alle amerikanen bewonderden hem, behalve één...

Natuurlijk, hij had meer vijanden. Veel meer zelfs. Maar dat waren volgens Abraham Lincoln, de 16de president van de Verenigde Staten, dan ook geen echte Amerikanen. Toch werd die ene hem noodlottig. Want in 1865 - vijf dagen na het einde van de burgeroorlog en twee jaar nadat hij de slavernij had afgeschaft - werd Abraham Lincoln vermoord. In een schouwburg in Washington. Nu, ruim 100 jaar later, is Lincoln in Amerika populairder dan ooit. En terecht. Want de Verenigde Staten hebben veel, héél veel aan deze timmermanszoon te danken. Wát allemaal kun je lezen in LINCOLN, het nieuwe deel van de serie DE GROTEN VAN ALLE TIJDEN, dat volgende week verschijnt.

prijs:
7,95
abonnees:
6,50

Verkrijgbaar bij de wederverkoper en in boek- en tijdschrifthandel. Ook te bestellen per briefkaart: GP - postbus 497, Amsterdam.

Vermeld duidelijk gewenste boektitel!

Om te beginnen met het einde de verlaten jeep stond nog maanden langs de karavaanweg van Kasjmir naar Kasjgar. De kampeeruitrusting rotte weg in de laadbak. Een zandstorm bedekte het verroeste wrak en op de bank kreeg een woestijnvos twee jongen. Toen vonden passerende militairen de jeep en er verscheen een onsmenhangend verhaal in de pers, over een zoekgeraakte archeoloog, die achteraf helemaal niet vermist bleek te zijn, maar juist op het nippertje gered door een karavaan. Wei bleef zijn assistent spoorloos. ene Richard Slesar, die de archeoloog in de woestijn had achtergelaten en er met de jeep vandoor was gegaan, zeker bij wijze van practica. Zijn verdwijning werd een van die onopgeloste geheimen van het Karakoroem-gebergte. Om te beginnen met het einde.

maar dan zeven eeuwen eerder. Toen werd een smid vermoord in hetzelfde gebergte. Een geniale smid die door Timoer van Karam-e aan het werk was gezet om een geheime bewaarplaats voor zijn schatten te maken. Dat was in de tijd van de Mongoolse invallen en vóór hij vluchtte, wilde de sultan zijn fortuin in veiligheid brengen. De smid werkte maanden in een onderaardse grot en volbracht volgens de kronieken een technisch mirakel, maar toen de dag van betalen kwam, liet Timoer hem om het even brengen. Mogelijk had de ongeuklige smid zijn lot voorzien, want stervend lachte hij, de sultan uit, 'Ik ben geen tegenstander voor u,' moet hij geroepen hebben, maar ge zult uw tegenstander nog wel leren kennen!

Dat gebeurde zeven eeuwen geleden en de schatten van de sultan wachten nog altijd op zijn terugkeer. De Turkse veroveraar zag Karakoroem nooit terug. Af en toe deed het gerucht de ronde dat de legendarische bewaarplaats gevonden zou zijn, maar dat bleek altijd weer een lusie.

Oude perkamentrollen werden aan goedgeovige avonturiers verkocht voor veel geld maar wie de daarop aangegeven route volgde kwam in de woestijn terecht. Het Karakoroem-gebergte bewaarde Timoer's schatten eeuw na eeuw. We vonden een Engelse professor, die met een groep studenten opgravingen deed sporen van een verdwenen cultuur, namelijk een diepe put waarin nooit water had gestaan. Er lagen zoveel mensenbeenderen op de bodem dat het mogelijk een offerplaats was geweest. De professor werkte dit vraagstuk uit in een zwaarwichtig boek en sommige botten die uit de dertiende eeuw dateerden, werden in musea ondergebracht. De put zelf raakte daarna min of meer vergeten, want toetsme kent men in Karakoroem niet.

Richard Slesar (u weet we, de assistent van de archeoloog die er met de jeep vandoor ging en van de aardbodem verdween) was geen geslaagd student en maatschappelijk niet erg succesvol, maar hij kon zich beroemen op een uitstekend geheugen. Tien jaar nadat hij met de werkgroep van de professor de geheimzinnige put ontdekte, keerde hij naar die plek terug.

Vergs u niet in Richard Slesar. Hij mocht zijn studieboeken slordig

gelezen hebben, de oude geschriften uit Timoer's tijd kende hij uit het hoofd. Jarenlang had hij moeizaam bibliotheken afgereisd en gegevens verzameld en tenslotte was hij op kosten van een archeoloog naar Karakoroem gereisd om daar zijn baas met één veldfles water achter te laten in de woestijn en zelf was hij op weg gegaan naar de put. Hij wist nu dat de put met mensenoffers niets te maken had, tenminste niet op de gebruikelijke manier. Vrijwillig waren zij (die daar gestorven waren) in de put afgedaald, precies als Richard Slesar deed en om dezelfde reden, ónder in de droge put moest een geheime toegang naar de grot van Timoer zijn. Stond het niet in de kronieken aangegeven? *Nimmer opent ge uw poort, zo sprak de dappere Timoer, tenzij de middagzon uw ogen kust en gij*. (Dan volgde er een onleesbaar stuk, geblakerd als het dokument was na de brand in het Teheraanse Museum, maar daarna), *richt ge uw blik op schatten van goud en zilver...* Enzovoort, enzovoort. Maar je moest wel een vakantie lang, dag in dag uit, in die put gewerkt hebben om op een middag te ontdekken dat het leek of een plek van de wand — die dan net even verlicht werd door de schuin binnenvallende zonnestralen — twee ogen had. Twee vreemdsoortige groeven in de steenlaag, die je afwachtend leken aan te staren.

Hana. Afwachtend. Dat was het goede woord. Wachtend op Richard Slesar, die door niemand gehopen en door niemand gadegeslagen afdaalde in de put, ditmaal niet als een ijverige student, maar als een schatgraver. En toen de baan zonlicht op de goede plek schoof, staarde de wand van de put hem weer aan... Hij wist dat hij snel moest handelen, vóór het licht verder schoof en de ogen nietszeggende groeven werden. Dus raakte hij de twee starende pupillen aan, duwde met al zijn kracht, en voelde tot zijn verbijstering dat ze meegaven. Toen de pupillen in de putwand verdwenen, ontstonden er twee openingen. Zwarte gaten. Na een aarzeling stak Richard zijn handen naar binnen. Hij voelde een koude, metalen greep. Eerst probeerde hij het met duwen tot het zweet op zijn voorhoofd stond, toen met trekken. En knarsend ontstond er toen een nauwe spleet in de wand die steeds wijder werd, tot een man zich erdoor zou kunnen wringen. En dat was precies wat Richard Slesar deed. Hij knipte zijn zakiantaarn aan en ontdekte dat hij in een lage tunnel stond. Vóór hij verder ging, probeerde hij erachter te komen of de opening zich achter hem zou kunnen sluiten. In oude geschriften was er natuurlijke sprake van een monster de een of andere onoverwinnelijke draak die de deur zou bewaken. Niet dat Richard Slesar daar geloof aan hechtte, maar iets moest er zijn. 'Ge zult uw tegenstander nog wel leren kennen! Had de smid de sultan toegeroepen. Wat bedoelde hij? Een loos dreigement waarschijnlijk maar voor alle zekerheid stapelde Richard een paar keien op de drempel tegen elkaar aan. Op handen en voeten kroop hij verder, terwijl stof en grind op hem neerdaalde. Dieper de buik van

DE TEGENSTAN

het gebergte binnen. Toen zag hij in het ichtschynsel een vierkante deur van groen uitgeslagen koper, met indrukwekkende grendels. Daar had hij, op gerekend. Een moderne ijzerzaag vrat zich zonder veel moeite door dit oude koper heen. Toch kon hij pas na uren zwoegen de massieve deur openduwen. Het zweet op zijn lichaam koelde af terwijl hij verder kroop. Tenslotte bevond hij zich in de eigenlijke schatkamer.

Een vierkante ruimte, een kubus in het lijf van een berg met wanden van massief koper. Van koper was ook het gigantische beeld dat de schatkist leek te bewaken. De kist zelf viel hem nogal tegen, die leek klein bij de proporties van het beeld. Het stond geklemd tussen twee naakte voeten. Met kloppend hart legde Richard de lantaarn op de vloer en bukte zich. Geen grendels. Geen slot. Iedereen kon de kist openen. Met trillende handen raakte Richard Slesar de deksel aan. Na zeven eeuwen was hij de eerste mens, die de schatten van Timoer van Karam-e mocht aanschouwen. Op het moment dat hij de deksel oplichtte hoorde hij een knarsend geluid. Het werd niet door de deksel veroorzaakt maar leek van boven hem te komen. Hij keek omhoog. Het gigantische beeld staarde op hem neer, de ogen staarden wadend op hem neer, zo leek het wel.

Richard begon een beetje onzeker te lachen. Kijk voor je, zei hij, en begon nog harder te lachen. Wat een beeld! Omdat het zo hoog was, stond het half in het duister. Vaag kon hij de opgeheven armen zien die koperen handen die een slagzwaard omklemden. Maar hij had geen belangstelling voor het beeld, het was maar van koper en van een slechte kwaliteit koper bovendien. groen uitgeslagen in de vochtigheid van de onderaardse grot. Weer lichtte hij de deksel wat hoger en weer hoorde hij dat vreemde geknars boven hem. Maar nu zag hij in de kist het rood van robijnen blinken. Hij keek niet meer op, stoorde zich niet langer aan het knarsen daar in de hoogte. Haastig grabbelde hij de lantaarn van de vloer en bescheen de inhoud van de kist. Goud, zilver, edelgesteente, alle kostbaarheden die Timoer in een leven van veroveringen en punten had verzameld. Het blonk hem tegemoet. Onmetelijke rijkdom lag hier voor het grijpen! O had Timoer even gelijk gehad dat hij die smid een kopje kleiner liet maken! Hoe kon iemand zwijgen over zo'n fortuin? Richard Slesar duwde de deksel nog verder omhoog en staarde staarde. Het knarsende geluid boven hem werd hinderlijk. Hij rukte zijn blik los van de opgestapelde sieraden en keek omhoog geërgerd, en zag meer verbaasd dan

Door
Quint

Illustratie
Jos Looman

geschrokken dat het hoofd van het beeld langzaam naar hem toe draaide. Het koperen beeld bewoog knarsend zijn koperen hoofd op zijn koperen nek om naar hem te kijken met twee woedende ogen.

Ik ben geen tegenstander voor u, maar ge zult uw tegenstander nog wel leren kennen!

Het onheilspellende geknars werd nu oorverdovend en Richard Slesar zag de arm met het slagzwaard omhoog komen. Een mechanisme in het gant sche beeld ratelde en bonkte, zodat de hele grot leek te schudden en de deksel van de schatkist dichtklapte, en het zwaard maaide gierend omhoog... Richard rolde zich opzij, half verblind door neerdwarrend stof en zag in het dansende lantaarnlicht die koperen robot uit de duistere middeleeuwen opnieuw dat grote zwaard opheffen... Hij hoorde een verschrikkelijke, knarsende siag en zag scherven van de vloer springen. De tegenstander! Het koperen beeld zelf was de tegenstander! Het draaide zich opnieuw in Richard's richting, met dezelfde woedende blik en zette zich in postuur.

De jeep werd langs de karavaanweg gevonden, maar van Richard Slesar ontbrak elk spoor. Waar de militairen ook zochten, aan de vergeten put in het gebergte kwamen ze niet toe. Zand erover.

MISSCHIEEN MET EEN PAAR VERBETERINGEN...

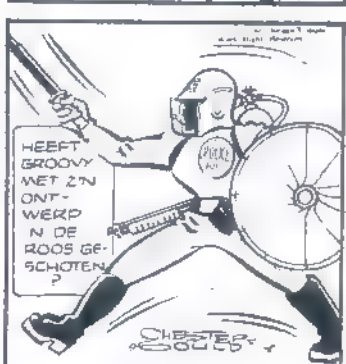
AH, U ZIET ER WAT IN!

POLICE. 4012

terugkeer van GROOVY

DOOR:
CHESTER GOULD
VERTALING:
FRITS VAN DER HEIDE

Tinky is een stuk opgeknapt en Tracy heeft besloten uit te zoeken wie haar echte vader is. Na 13 jaar is dat niet zo eenvoudig.

MANGAS COLORADAS

WOESTIJN VAN WRAAK

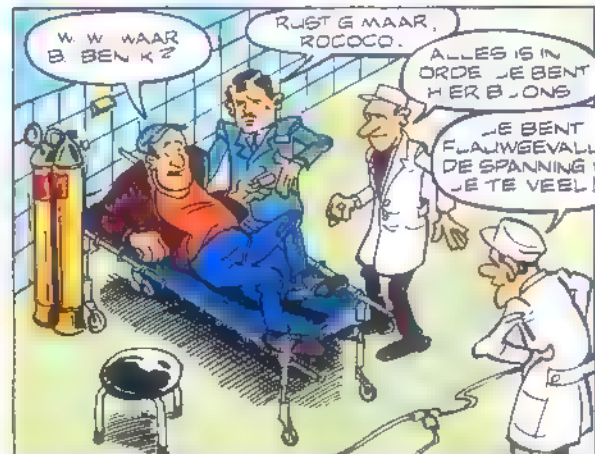
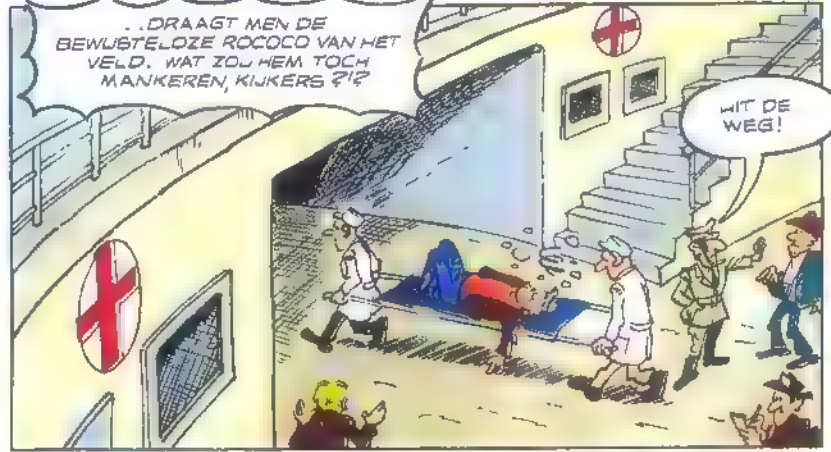
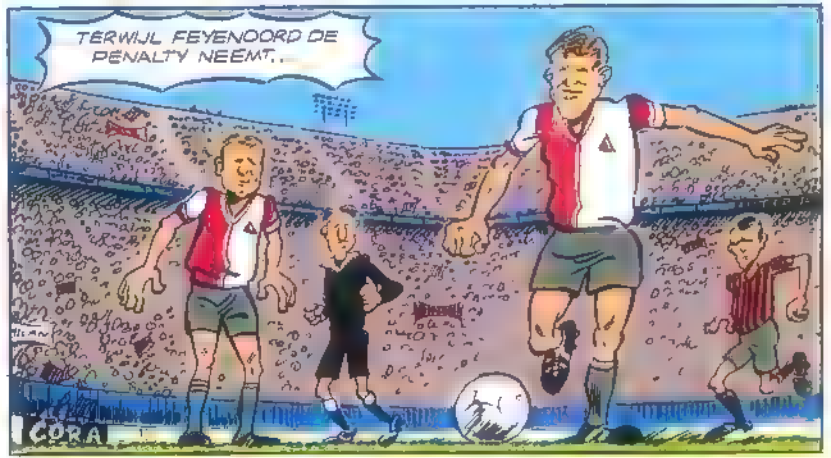
DOOR HANS G. KRESSI
MET MEDEWERKING VAN
ANTON KUYTEN

De door de Apachen bestolen pelsjagers die bij de Mexicanen hun toevlucht zoeken, gaan naar de gouverneur in Chihuahua

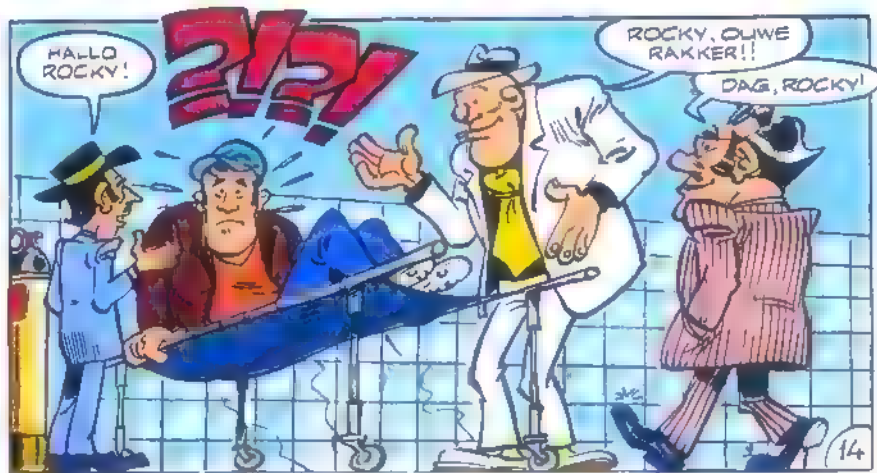
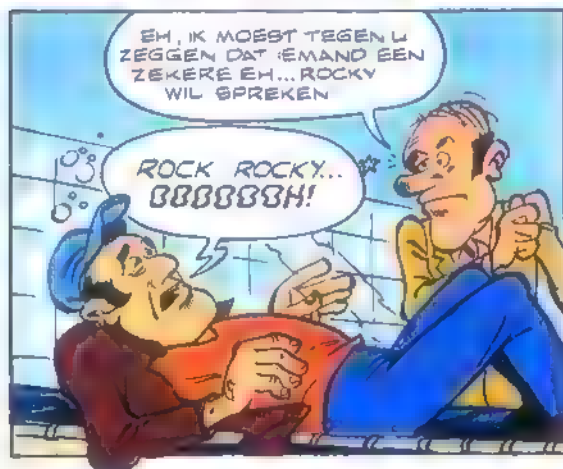
WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

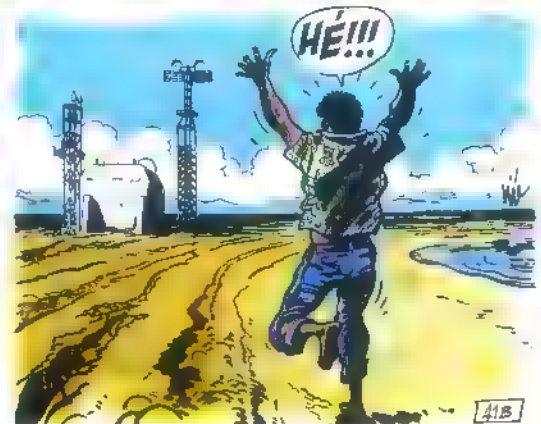
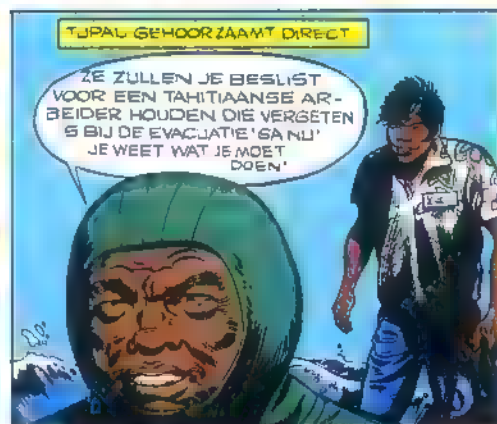
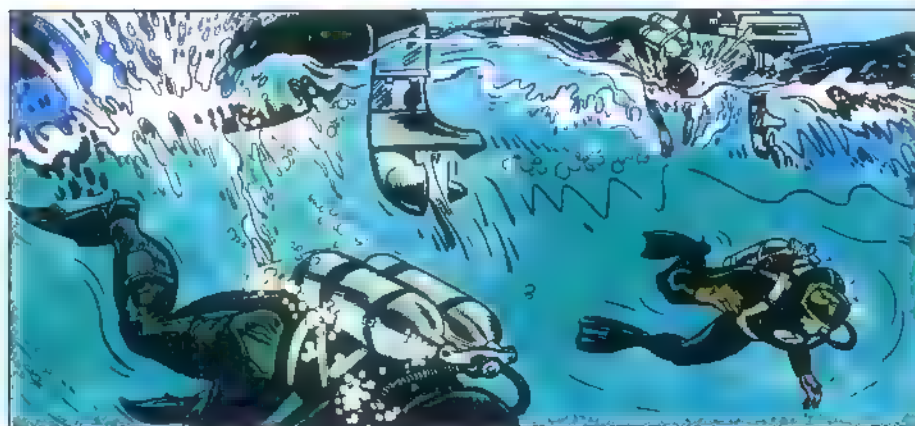
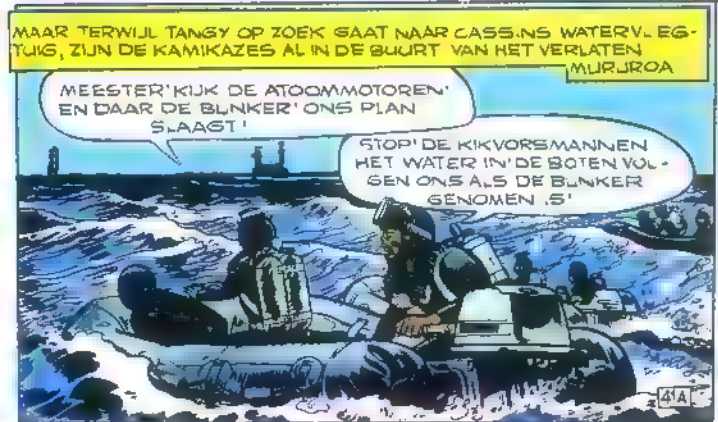
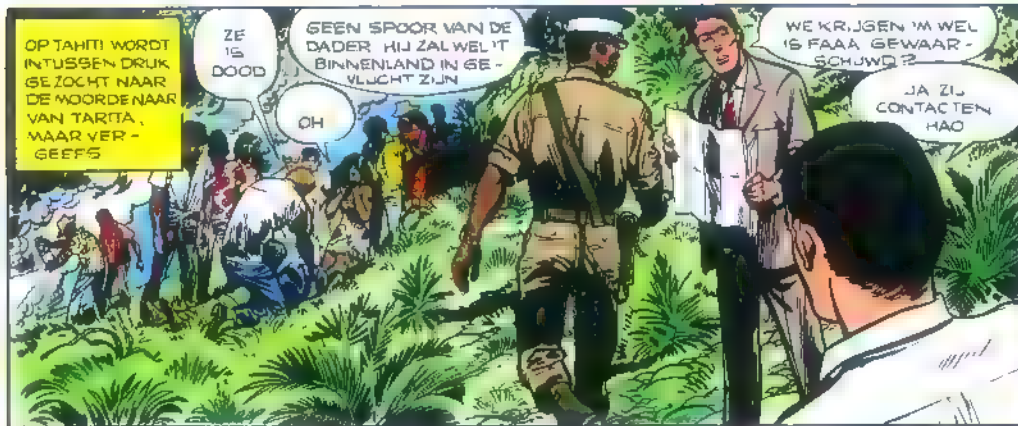
CHANTAGE en VOETBAL

Macaroni die een goede trainer zoekt, gaat een kijkje nemen bij Milaan. De trainer van deze club is een goede bekende van hem

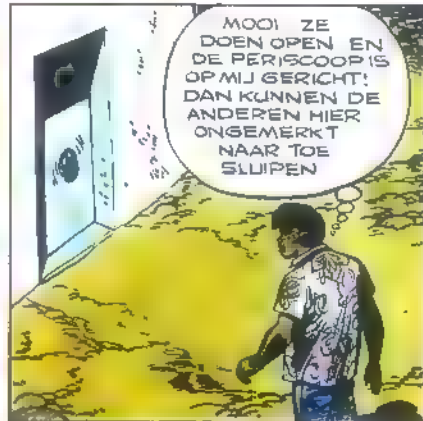
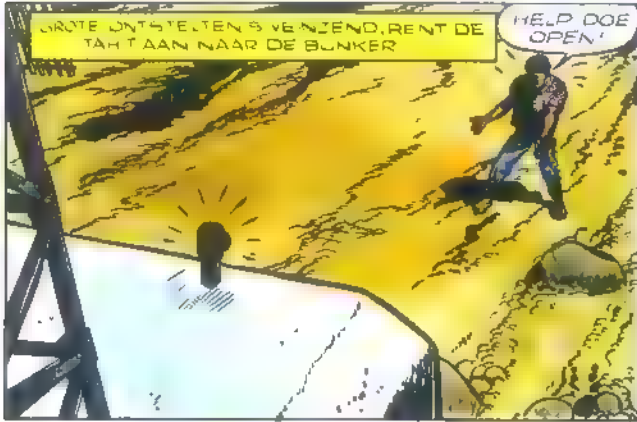
MICK TANGY

TEKST:
CHARLIER
TEKENINGEN:
JIJÉ
VERTALING:
FRITS VAN DER HEIDE

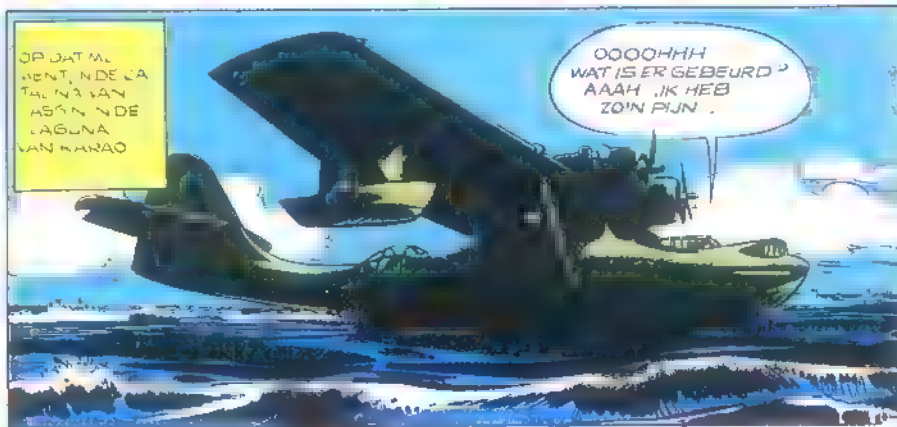

GEVAAR OP MURUROA

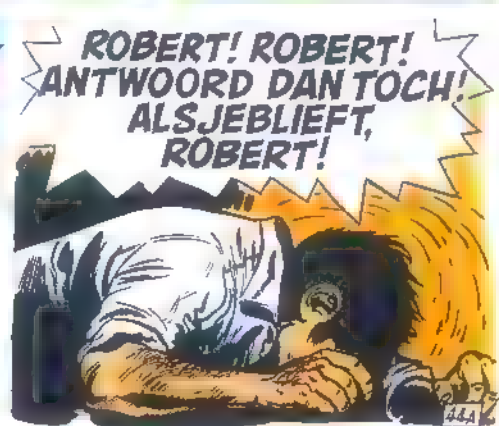
De kamikazes hebben Cassin gedwongen te landen in de lagune van Raorao. De Shogun schiet hem neer en gaat op weg naar Mururoa

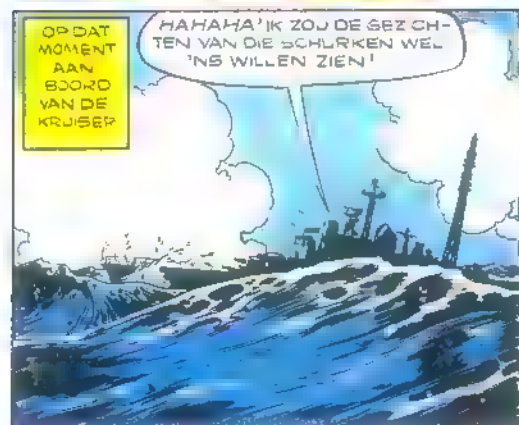
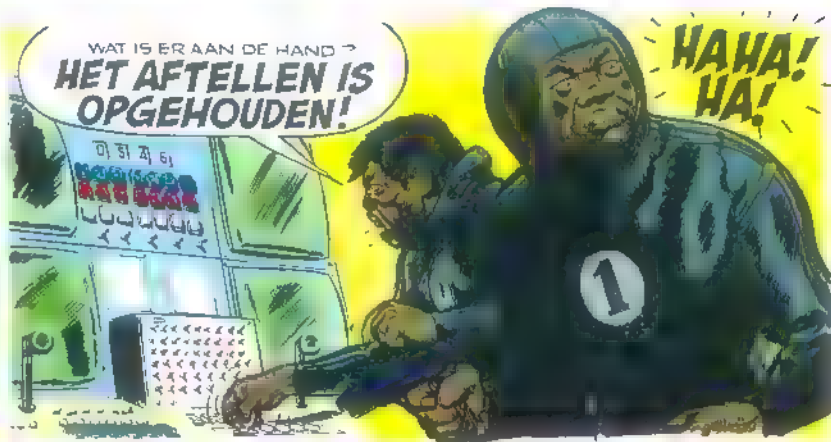
MICK TANGY

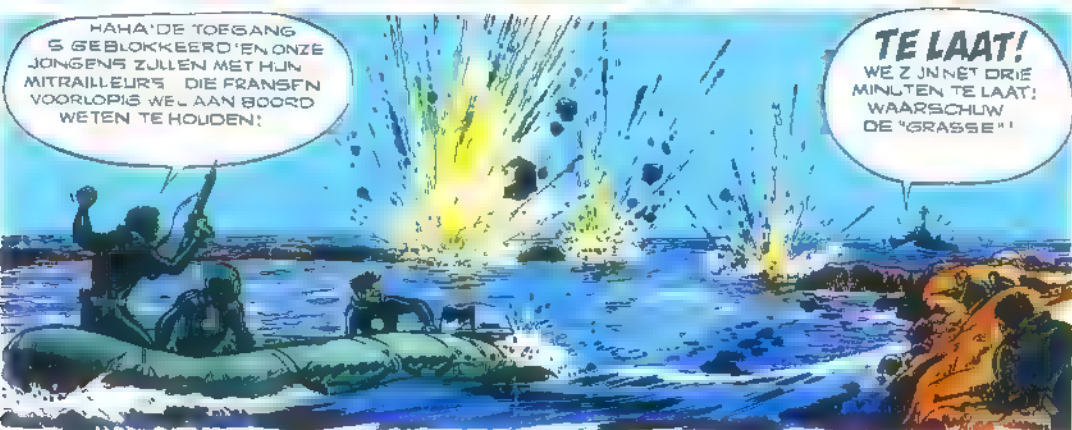
GEVAAR OP MURUROA

MICK TANGY

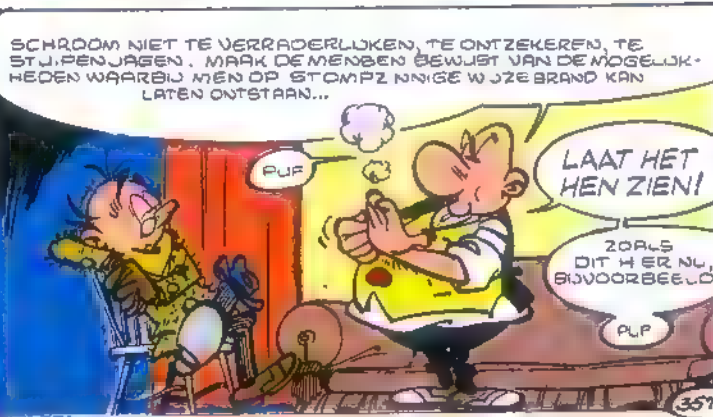
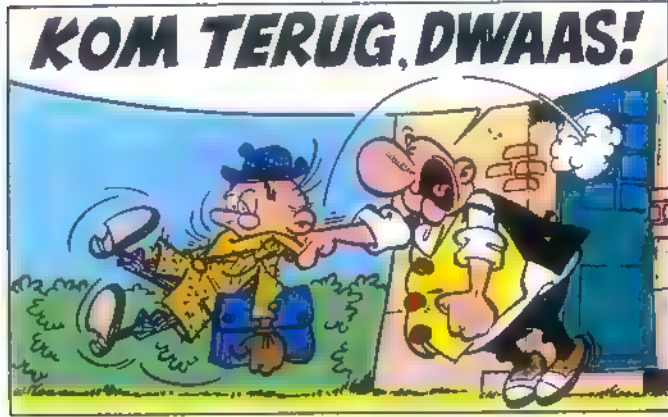
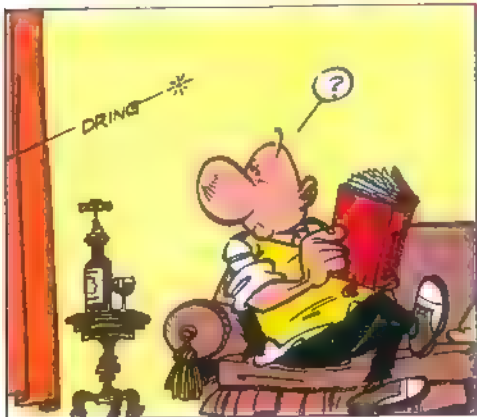
GEVAAR OP MURUROA

WORDT VERVOLGD

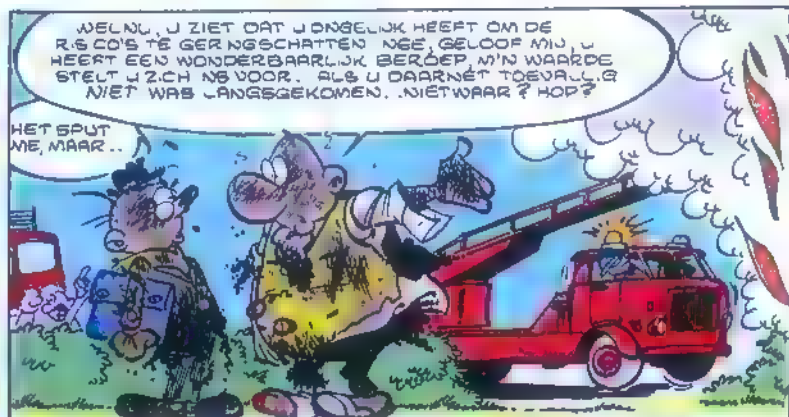
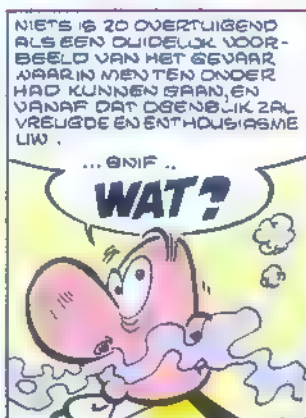
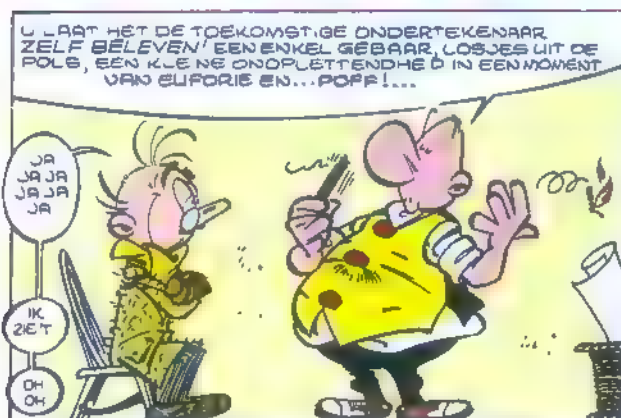

OLIVIER

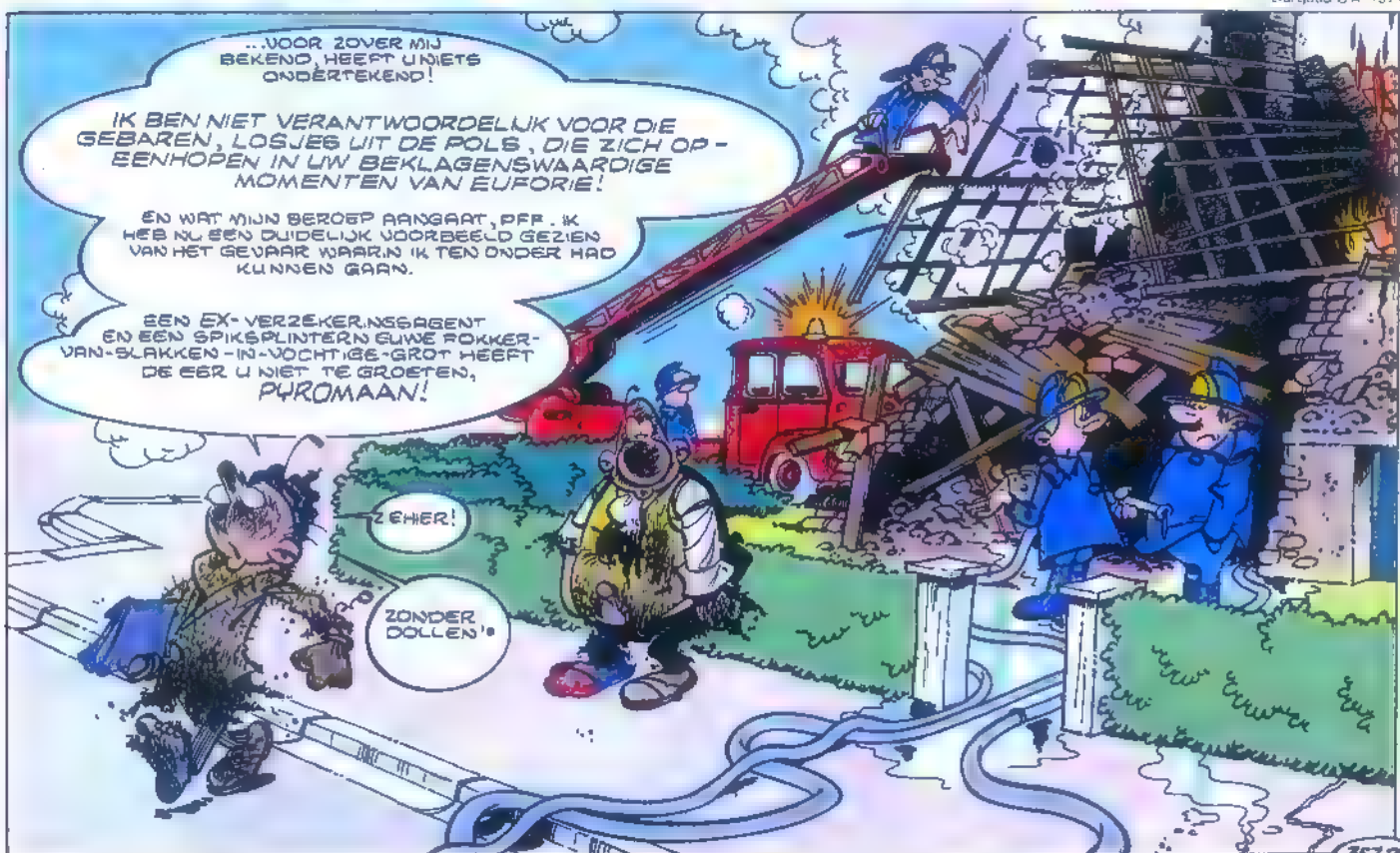

BLUNDER

DOOR:
DINO

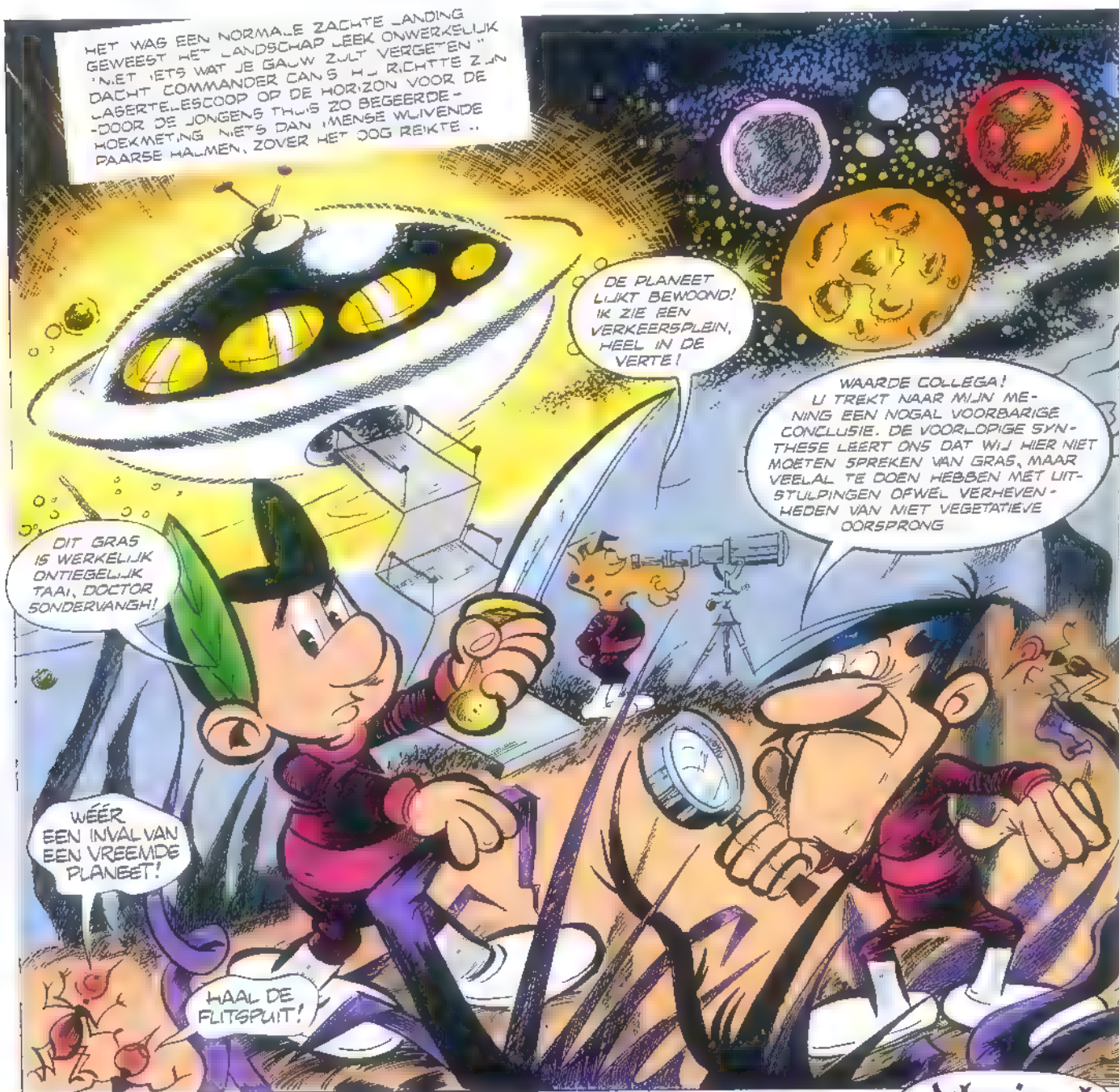

Dargaud SA 1971

357 B

HET WAS EEN NORMALE ZACHTE LANDING
GEWEEST HET LANDSCHAP LEEK ONWERKELIJK
"NIET IETS WAT JE GAUW ZULT VERGETEN"
DACHT COMMANDER CANS HJ RICHTTE ZIJN
LASERTELESKOOP OP DE HORIZON VOOR DE
-DOOR DE JONGENS THUS ZO BEGEERDE-
HOEKMETING NIETS DAN IMENSE WLIVENDE
PAARSE HALMEN, ZOVER HET JOG REKTE ..

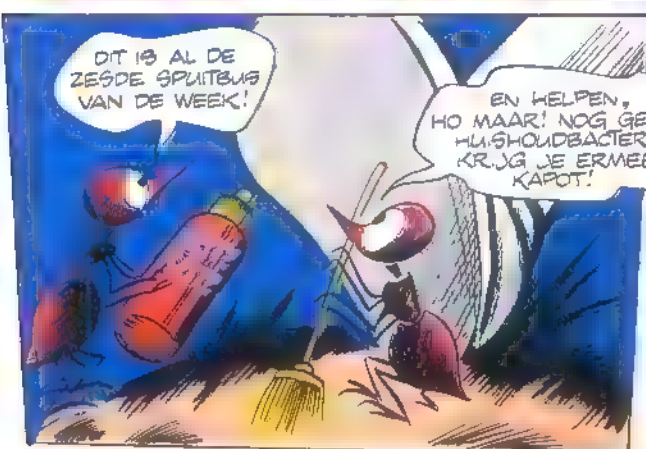
DE PLANEET
LIJKT BEWOOND!
IK ZIE EEN
VERKEERSPLEIN,
HEEL IN DE
VERTE!

WAARDE COLLEGA!
U TREKT NAAR MIJN ME-
NING EEN NOGAL VOORBARIGE
CONCLUSIE. DE VOORLOPIGE SYN-
THESE LEERT ONS DAT WIJ HIER NIET
MOETEN SPREKEN VAN GRAS, MAAR
VEELAL TE DOEN HEBBEN MET UIT-
STULPINGEN OPWEL VERHEVEN-
HEDEN VAN NIET VEGETATIEVE
OORSPRONG

DIT GRAS
IS WERKELIJK
ONTIEGELIJK
TAAI, DOCTOR
SONDERVANGH!

WÉÉR
EEN INVAL VAN
EEN VREEMDE
PLANEET!

HAAL DE
FLITSPUIT!

DIT IS AL DE
ZESDE SPUITBUS
VAN DE WEEK!

EN HELPEN,
HO MAAR! NOG GEEN
HUISHOUDBACTERIE
KR.JG JE ERMEE
KAPOT!

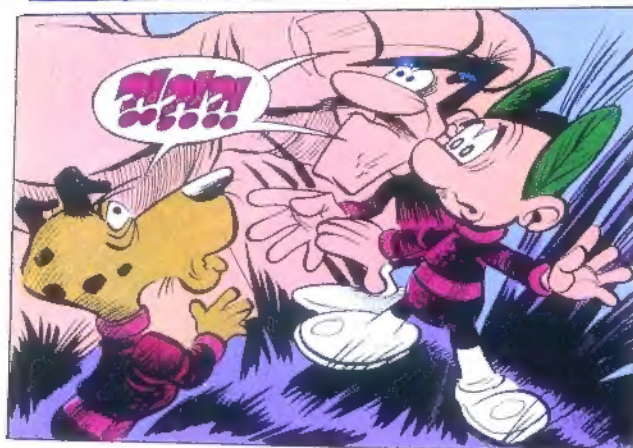
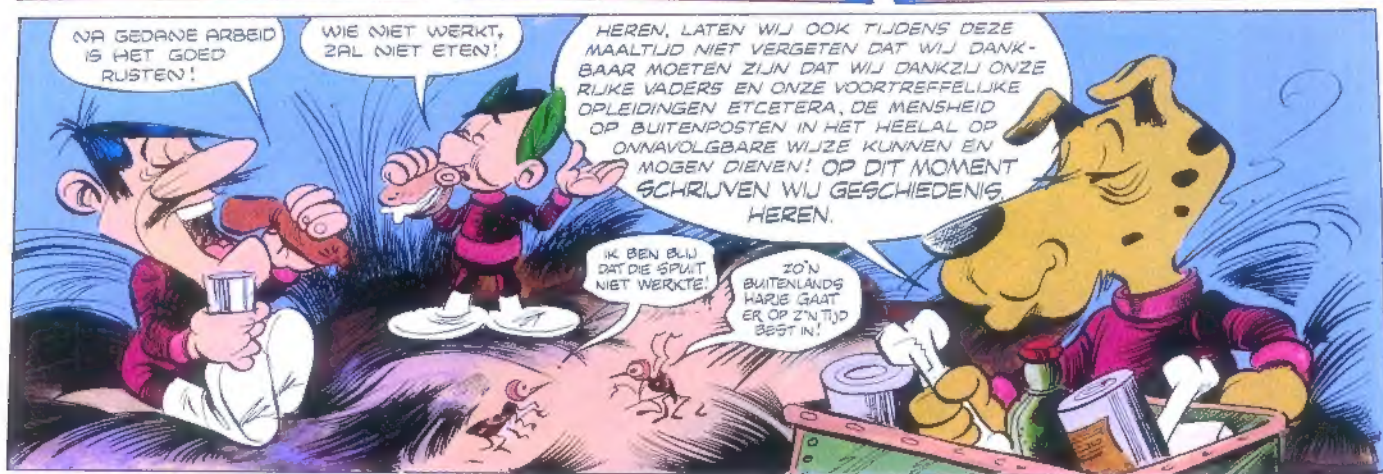
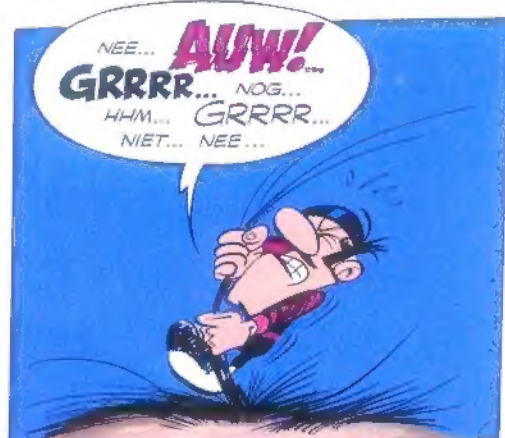

COLLEGA, KUNT
U AL IETS NADERS
OVER DE BEGRDEIING
VAN DEZE MERKWAAR-
DIGE PLANEET
ZEGGEN?

edelweisz!
edelweisz!

NEE! MAAR AAN ONZE
JON MANDER TE ZIEN VER-
SPREIDT HET GEWAS, VOOR
ZOVER MEN TENMINSTE VAN GE-
WAS ZOU KUNNEN OF MOGEN
SPREKEN, BUITENGEWOON
OPWEKKENDE DAMPEN!

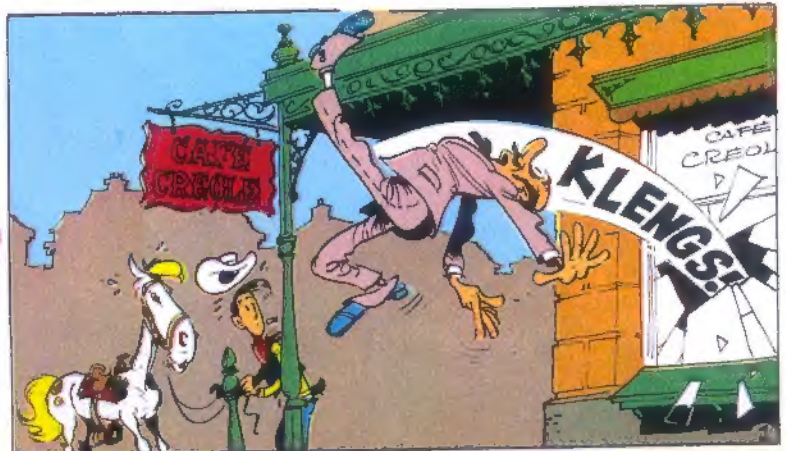
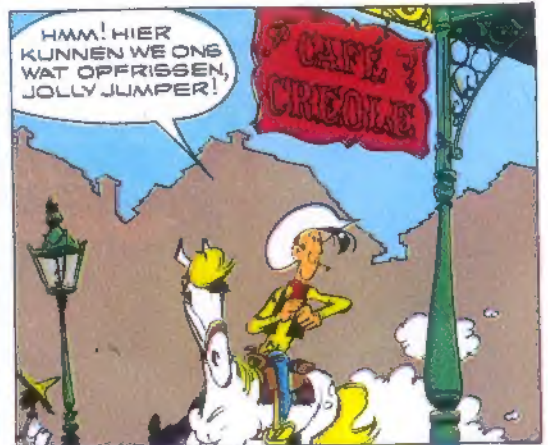
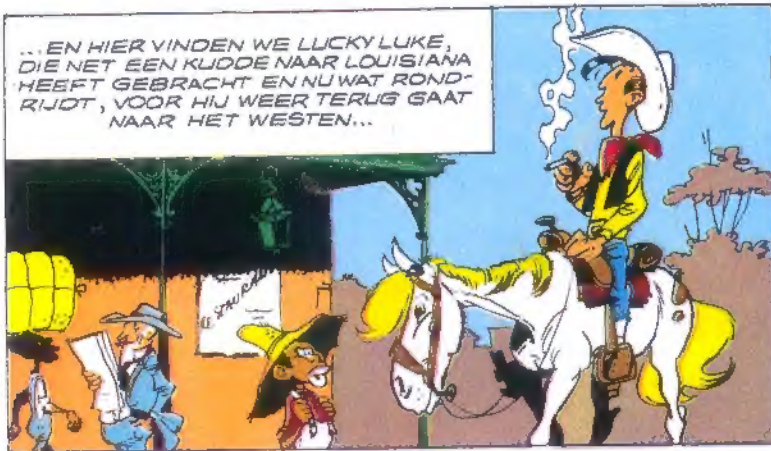
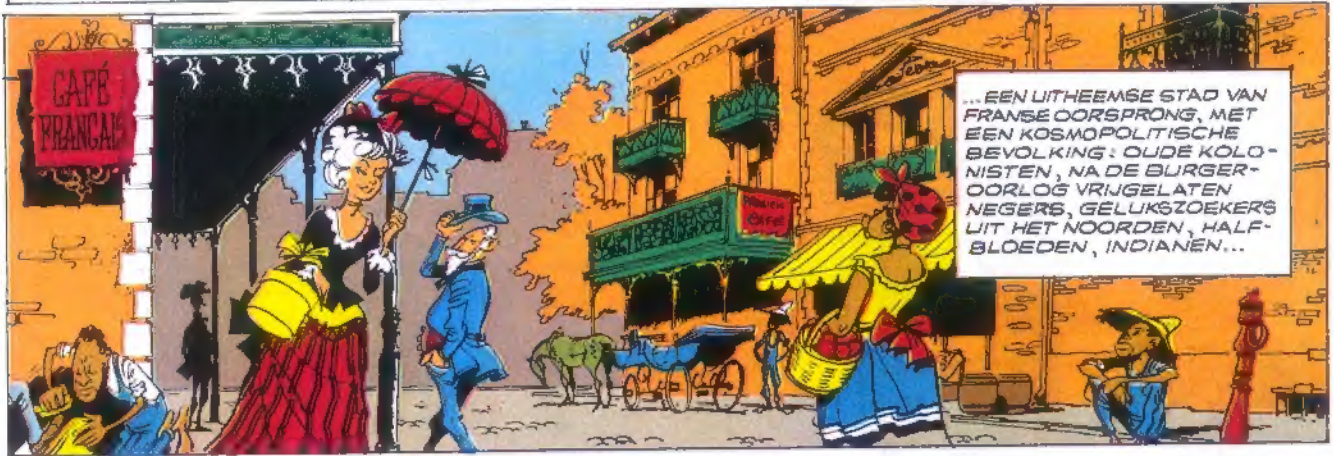
REHARRIGE PLANEET

LUCKY LUKE BOOTRACE

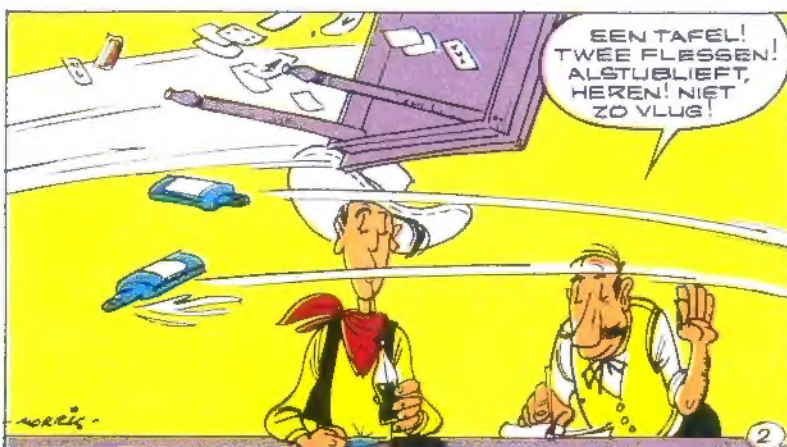
NEW ORLEANS

hoofdstad van Louisiana
en laatste grote haven
aan de Mississippi...

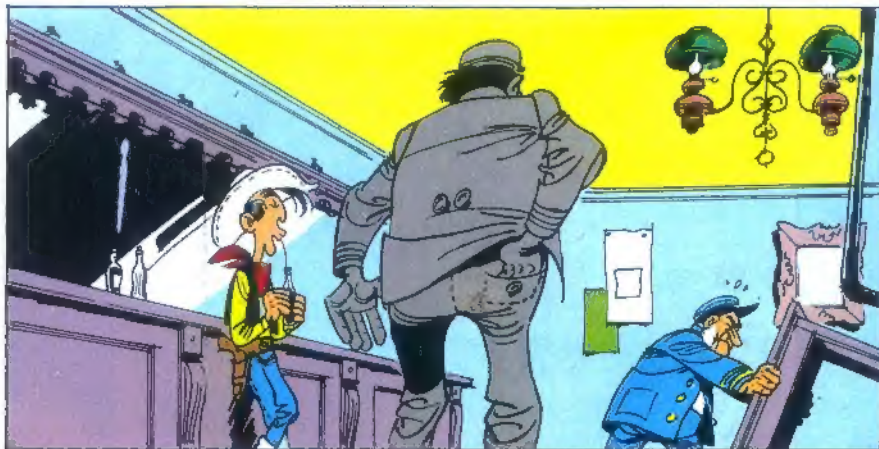

OP DE MISSISSIPPI

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: RENÉE VAN UTTEREN

BOOTRACE OP DE MISSISSIPPI

Dargaud SA 1971

